

کتابخانه
موزه
ایران

بارک دکن کو حسن سکرم
 کرد ۲۲ محرم
 حاکم در بهمن طبع شد
 سوزن به نیمه بقدره اراک
 خان صاحب کرد
 تاجان سلطان خان افغانه در کور
 ۲ عدد عدد
 مجموع و ط ۵۰۰ عدد
 ۵۰۰ عدد

مهتر احمد ر کرد
 ۱۰
 مجموع و ط ۵۰۰
 ۵۰۰ عدد

۳۳۹

۷۲۵۸
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۰

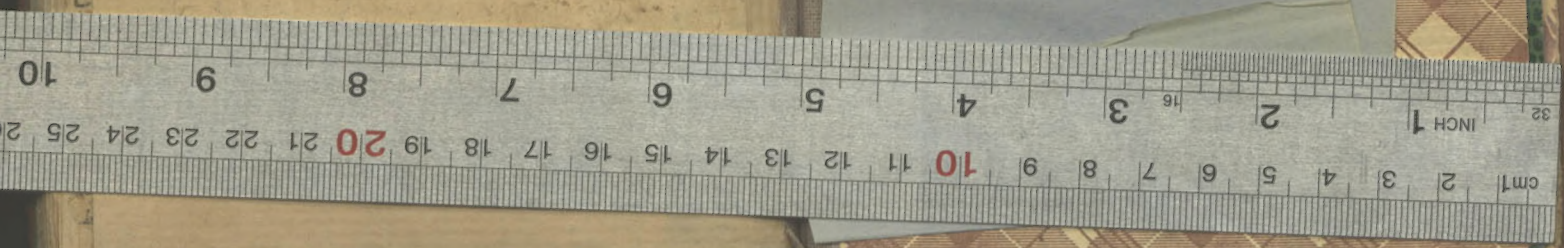
این کتاب بکتابخانه
 آن آقا ناصر المیرزا
 بهر سید رضی طاب ثراه
 نزد ادای رسیده است
 باید باین کتاب در
 محمد

۲۴۲

۲۴۲
۱۳۸۱

مجموعه رساله

شعربیت



[illegible]

على الوجه المذكور **الفصل الثاني** في الكيفية والركن والصلوة عليه
 وعلم بعد الشهادتين ووجوبها اجاعى وصححنا روا
 ومحمد بن مسلم المشهوران بخلاف منا ولمان وليست لنا
 خلافا للخلاف ويجب في كلا الشهادتين وقول الحجة
 بوجوبها في احداهما قط والصدق بعدم وجوبها في
 الاخر **الفصل الثالث** في التسليم وصيغة التسليم عليه ووجه
 وبركانه ولا يصح وجوبه كالطفت به الروايات العرف
 المشكوك وسنخا الشبهة في قواعد وجوبه ووجه
 على الصلوة كانه قال رحمه الله ان صح زاده في الحديث
 قبل التسليم تمت صلوة وصححنا لا في غير صلوة حسنة
 ان كان جلس في الصلاة بعد التسليم فتمت صلوة لا بد

شر منها على عدم وجوب بقاء الوجود خالصة عن
 المعاصر في الباطن الكلام في هذا المقام في الجمل التبر
الحال من جميع ووفى ما تجب المنظية من الذاكر وغيره
 من الخارج المقررة وفيما يسمى احتمال قوى **الحال** عن
 غيره جميع ما ينلفظ به واجبا او مستحبا او ممتنعا
 وفان بعض قد يابا اذ هو المهور من الشارع وطاهر
 التعميم في صحيحه من غير ان ينزل اللطاب الدينية و
 الدينوية لا اختلافات التعويم **الثاني** المنلفظ بحجب
 المنلفظ غير ظهر القلب مع القدرة على كارب اذ هو
 المهور قراءه كان اذكر اذ في السج احدا ورواية
 الصيقل محمولة على عدم حفظ الفضل **الثالث** كان

في هذا المقام في الجمل التبر
 في هذا المقام في الجمل التبر
 في هذا المقام في الجمل التبر

في هذا المقام في الجمل التبر

الواجب الجنانية وهو انما عثر **الاول** تحصيل المعارف
 المحسنة التي تحقق بها الايمان على وجه تضمن به نفع الكلف
 بحيث يحج عن التعليد المحض المأمور بالانسان على وجه تقدير
 به على دفع الشبهة في الواجبات الكفاية **الثاني** تحصيل
 العلم الشرعي بوجوب ما يجب في الصلوة من كماله وادائها
 والشرط بالاجتهاد وان كان الملم وبمقتضى الجهد في
 العمل ولو متجشأ ان لم يكن **الثالث** العلم الشرعي بوجوب طهارة
 من اجزائ كالبز ولا صغر ولا اجناس العشرة لونا و
 بدنا سوى ما لا يرقى من الدم وودن الدم منه غير
 كما لا يبعد وتوب المربية بالشرط والقدرة بظهوره ولا
 يتم فيه الصلوة الاقطنه للسماحة **الرابع** العلم بالفسق
 من جهة غيبها نصرة الله سبحانه وتعالى

في هذا المقام في الجمل التبر
 في هذا المقام في الجمل التبر
 في هذا المقام في الجمل التبر

في هذا المقام في الجمل التبر

هذا هو الكتاب الذي
هو في علم الفلك
والجبر والهندسة
والرياضيات
والفلك
والجبر
والهندسة
والرياضيات

بمعدل الوقت للقادر وهو العاقد للصدق والعدل
المعلوم بزيادة الطول بعد نقصه او حذوته بعد عدمه
كما يقع في خط الاستواء وما نقصه عن خط الميل
الكل او سواه جنوبا وشمالا في كل سنة واحدة
يوم واحد والفراغ منها ولو تقدير العصر وذاك في
حجرة المشرق المغرب ووقتها السبع في خط الصدور
باعتبار الفرض والاديات كالمفارقة والجمع بينها
بالعمل بالاول والفرق منها ولو تقدير الفرض
ووقتها السبعان بغيره السبق لا حرا الا بصرفه
عبره عن عذرا وبقية الصبح لا طلوعها والظلمة لا غروبها
والعشائرا لا انقضاء **الفصل** العلم بحال

هذا هو الكتاب الذي
هو في علم الفلك
والجبر والهندسة
والرياضيات
والفلك
والجبر
والهندسة
والرياضيات

الذي

هذا هو الكتاب الذي
هو في علم الفلك
والجبر والهندسة
والرياضيات
والفلك
والجبر
والهندسة
والرياضيات

السائر من كونها محال لا حرا ولا ذهابا رجلا كل اذ حذر
ولا حذر من كمالها استنزاف ولا تجوز في حرا لا يتم فيه
كانت في العنقوسه المكتوبة بعد الجبر الصحيح ودوام
الخير ضعيفه باحمد بن بلال وان دوامه ان كل علم
اذ لا اعتماد على ما روي من كتاب نوادره وكونها مشه
غير معلوم **السائل** العلم بحال المكان من اياحه ولو
بشاهد الحال والمريض على استصحابه وان ظرا
غيب و عدم تعدي خاصيه منه الى الشوب
او البدين في كاشا وان كانت دون الكدر من العلم
تعمل في المحقق والذهاب لاجماع عليه وطهاره محل
الجهه و هو اجمع والوالصلاخ بشرط طهاره مساه

هذا هو الكتاب الذي
هو في علم الفلك
والجبر والهندسة
والرياضيات
والفلك
والجبر
والهندسة
والرياضيات

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

كان اول ما سلمت عليه
تفكر في الخطا الزهيدة التي اكرهت ان
الباقي من سنة
سنتي من فسخه انما في غير ايامه
عنه فاستسلمت له اول ما ربيته لان
وطرقتني في شهر ربيع الاول
في سنة ١٢٠٠

الى امره شكنت انما اضرها
فقد علمت كحصيل العوام وال
فقد علمت ان لا يصح ان يكون
الكل في سر ان يصح ان يكون
مستمر على طالع

[illegible]

مطلقا على الاخرى واختلفا في التسمية بالمواضع التي
 القيام باوفاة قاريا والركن منه ما يركب على طول
 عن تمام القوت لغيره لا يستحب في بعض
 الوجوب اعتبار الحشيش كالركن للاوام والركن والصلوة
 على فرق الست ودونها على **الثلاث** الاستحسان في
 القيام والقعود وغيرهما على العادة الفعل على الارض غير
 تركب منها ومن غيرهما على عضا او حائط وكذا يجب
 لو نال السطح وجوز بالصلوة لا عماد على الجدران لا يثبت
 وهو على جدران من غير ان يكون له ثبوت له او جدران
 على اسناد وانما لا اعتمد معه **الركن** الهوى للركن
 عرفه صبه عرفه كذا ولا يرفع الا انصاف ركن

هذا هو الراجح في هذه المسألة
 والركن هو الذي يركب عليه
 والركن هو الذي يركب عليه
 والركن هو الذي يركب عليه

لا اذ ابلغ حد الركن فيجعل **الركن** والبطان وجعل ركنها
 وقطع في الذكر **الركن** وهو ركن في كل ركن
 في مستوى كلفة محاذاه لغيره بكنية في غير موضع
 حال عليه وجب في الطمانينة بعد واجب الذكر فلو لم
 قبلها لا يواو لما يوجب احتمال الاستمرار لا استمرار **الركن**
 تذكيرا بزيادة الركن والعقد لعدم وقوع الركن **الشكر**
 ركن الارض من مطلق بعده بما يزيد على السكون الفروقات
 بين الحشيش والركن او ليس ركن خلاف لخلات **الركن** الهوى للركن
 من الركن عرفه صبه عرفه كذا ولا يرفع الا انصاف ركن
 تقوم الاحتمالات للركن واقصر في الذكر فلو لم
 مع قطع من ان **الركن** السجود ويحقق بوضع

بالاول

104

42

[illegible]

١١٠٠
 ١١٠١
 ١١٠٢
 ١١٠٣
 ١١٠٤
 ١١٠٥
 ١١٠٦
 ١١٠٧
 ١١٠٨
 ١١٠٩
 ١١١٠
 ١١١١
 ١١١٢
 ١١١٣
 ١١١٤
 ١١١٥
 ١١١٦
 ١١١٧
 ١١١٨
 ١١١٩
 ١١٢٠
 ١١٢١
 ١١٢٢
 ١١٢٣
 ١١٢٤
 ١١٢٥
 ١١٢٦
 ١١٢٧
 ١١٢٨
 ١١٢٩
 ١١٣٠
 ١١٣١
 ١١٣٢
 ١١٣٣
 ١١٣٤
 ١١٣٥
 ١١٣٦
 ١١٣٧
 ١١٣٨
 ١١٣٩
 ١١٤٠
 ١١٤١
 ١١٤٢
 ١١٤٣
 ١١٤٤
 ١١٤٥
 ١١٤٦
 ١١٤٧
 ١١٤٨
 ١١٤٩
 ١١٥٠
 ١١٥١
 ١١٥٢
 ١١٥٣
 ١١٥٤
 ١١٥٥
 ١١٥٦
 ١١٥٧
 ١١٥٨
 ١١٥٩
 ١١٦٠
 ١١٦١
 ١١٦٢
 ١١٦٣
 ١١٦٤
 ١١٦٥
 ١١٦٦
 ١١٦٧
 ١١٦٨
 ١١٦٩
 ١١٧٠
 ١١٧١
 ١١٧٢
 ١١٧٣
 ١١٧٤
 ١١٧٥
 ١١٧٦
 ١١٧٧
 ١١٧٨
 ١١٧٩
 ١١٨٠
 ١١٨١
 ١١٨٢
 ١١٨٣
 ١١٨٤
 ١١٨٥
 ١١٨٦
 ١١٨٧
 ١١٨٨
 ١١٨٩
 ١١٩٠
 ١١٩١
 ١١٩٢
 ١١٩٣
 ١١٩٤
 ١١٩٥
 ١١٩٦
 ١١٩٧
 ١١٩٨
 ١١٩٩
 ١٢٠٠

المعبر عن الامم والاسلام والالهيان وغيره والاله
 الذي هو الله تعالى في كل وقت ومكان
 في كل وقت ومكان

[illegible]

والله اعلم
بما
كان
في
قلوبهم

والتفويض المذكور من المصلحة العامة
المقتضى في المقام المذكور

۱۰۰

قسمة السواك وعلل في الكليات وصفها
 وبعث الستة الف سنة في الكليات وصفها
 قسمة السواك وعلل في الكليات وصفها
 وبعث الستة الف سنة في الكليات وصفها

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page, showing dense cursive writing.

الروح بل رسول من الله لمحمد القيام في الشهد بل يقول
 بحول الله وقوته اقوم وانقد واثبت العبد محمد الله طالع
 وقال اللهم استأفف بقوله ما حديثا اسلام الله
 عاقد بطلام افاقر **قادر** **عزير** الدعاء في مؤامره
 بالانور فقد القيام في الصلوة والنفس في عبود الله
 اللهم اني اقدم اليك محمد ص الله عليه وسلم من غير حجب
 واتوجه اليك فاجعل من وجهك في الدنيا والاخرة
 من نور من اجل صلواتي بمقبولة وفي غير مقبولة
 دعائهم مستجابا اللهم انت الغنى والرحمة في الدان والاخر
 كما فانه حالت اللهم اجعل قلبي بارا وعيس قاردا وذر فري
 دارا واجعل عند قبر رسولك صلى الله عليه وسلم

133

[illegible]

فرضه

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله
 الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله
 الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على قدرته وقوته
 والحمد لله الذي جعل في كل شيء
 دليلا على عظمته وجلاله

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, discussing the importance of the book and its preservation.

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

في استقبال البشارة
 من الله تعالى
 في شهر ربيع الأول سنة ١٠٠٠
 في مدينة تونس
 في دار السلطنة
 في شهر ربيع الأول سنة ١٠٠٠
 في مدينة تونس
 في دار السلطنة

87.10

ت

[illegible]

100

صلوة متوكة يخاف ان لا يعود اليها رد الله العبد في **الايام**
 احضار وصوله كاذبان وكان في نية له اذا كان حريصا لا
 يتدبر على التفتت بها كما في موثقة التناظر والى قبل كونه
 بجزان ذلك في كل كاذبا والى من لم يكن في نية اعتراف
 لم اظفر في غير الاذان ببعض صريح **الحكم** في حق الصلوة
 فقد نكحنا والذين في صلواتهم خاسرون وذلك في الصلوة
 عليه السلام والى ان كانت في الصلوة لو خرج في حصة
 جوارحه **الحكم** في نية كاذما كونه جاسعا في غير ما يجب
 اجماعا ليعرف من يواليها فان لكل امرء ما نوى **السلام**
 استغفار عن الخطيئة وكبرياء واستغفار ما سواه
 حال الكبر كما في الصلوة الصادق عليه السلام واراكم كونه كبر

من اراد ان يتبع الى عبادة الله تعالى لا بد له من
 ان يؤذن ويقيم اذا اراد الصلوة ولو نسي
 ان لم يتدبر على ان يتعلم بيسر فان
 كان يتدبر على الصلوة قال لا بد
 ان يؤذن ويقيم
 الصلوة الا اذا
 كان في نية

ما

من كل شيء او من ان يوصف ذلك ما هو في صلوة الكبر
التي ان يحضر حال الركوع استبكت بكت وكذا
 صليت عن **التاسع** ان يحضر حال الركوع استبكت بكت وكذا
 التعميم تلك منها خلقت الى مكر لا وضو في رقبته ومنها
 افروجا في النائية واليهما لقيت ما في رقبته و
 ومنها تخجنا نامة افروجا كما في الركوع استبكت بكت وكذا
الحكم ان يحضر حال الركوع استبكت بكت وكذا
 اليه ويخص اليه التعميم استبكت بالاطل واما الحق
 كما في عن علي السلام **الحكم** في الصلوة
 في الصلوة بل في جميع ما ينفذ فيها امر لا يحسن
 والا فكلما في الصلوة الصادق عليه السلام في ركعتي ركعتي

ما يدرك فيها انقرف وليس ينشئ ويراد انقرف وحده
 لا انقرف له واداء الصدوق **الامام** **عنه** ان يقصد
 الامام بصفة الخطيب في التسليم والابنية والائمة
 الخطية المأمومة وان يخرج عن اربعة اقسام المأمومة بالصفة
 والافق من عند اب يوم القيمة كادع عن امر المؤمنين على السلام
 يقصد المأموم باول التسليم الزكاة الامام لا بد جبا
 ولم يجب لعدم قصده محض الخيرة والصدق على ان
 المأموم يرد على الامام بصفة ثم يسلم عليه بصفة بلية
 وقدم الزكاة حتى اتمى مصيق ويقصد المنفرد
 باليقصد الامام شذوذا اخر **القصص** **المسكين**
 في ان السخية كانه وجر انما عرفت نوعا موعده

三

على اني عرضت **الاول** وطيفه الجهد وهم السجود عليها
 ثم قدر الدوام منها لا تقص وضمها في الزايف افضل
 الزايف المحسنة ثم منها السجود والتجربة واستحب بعضنا
 السجود على باطنه فترتب فراجم سلام الله عليهم **الثاني**
 وطيفه الغرم في شغلها حال القيام بالنظر الى موضع السجود
 وحال الركوع الى الباب الغدير وما لا يصحح دارة المشهورة
 لكن يصححها على الصادق عليه السلام ان تقص عينيه في
 ركوعه وان يحل على السجود بتجزيه الركوع وما لا يرويه
 شيخنا من غير الخبر عليه السلام في بعض الركوع عليه
 الصلوة محمول على ما عدا ذلك وفي حال السجود الى الارض
 لا يفتى فيها بالسجود بقعود الشهد التسليم الى الجحيم

عالم

لأنه في حق الأرواح كقولنا في الأرواح
التي هي في حق الأرواح كقولنا في الأرواح

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible][illegible]

لا يضرب قبل الركوع حال السجدة كما في صحيح زواره
 المشهور والملاءة بالكسر وتضع كفها على ثوبها حال القيام
 ويحسب السجدة فوق الركوع حال الركوع وفي صحيحه
 زواره تعليل بان لا يطأ كثيرا من يطأ ان كانا أدرك
 انهما الرجل كما قاله بعض مشايخنا **الشيخ** وطيفه اصابع
 البدين وموضع الاصابع في الركوع حال الركوع وان في صحيحه
 جميعا حال القيام وحال السجدة وحال المشد وتكونها
 على الركوع حال الركوع كما في صحيح زواره المشهور وفيه
 ما عدا لا يهاجم حال القنوت اما عند الرفع بالكبريات
 فكذلك في حال جماعة وكالقبول عند التغير والاعتناء
 المنيعة وجميع شئها المشيد **الشيخ** وطيفه الطهر وم

تسوية حال الركوع بحيث لم يصب عليه قطرة ماء
 او دهن لم يزل كما هو موقوف صحيح حماد **الشيخ** وطيفه
 الركوع وفي رد مال خلف حال الركوع كما في صحيح حماد
 ورفها قبل البدين عند النهوض الى الركعة لا في الركعة
 بالارض حال المشد وترك وجبة منها فيه وما يليه
 صحيح زواره المشهور **الشيخ** وطيفه القدير وفي ان
 يكون لا يرفع منها حال القيام فده اصبع الاشارة كما في
 صحيح زواره المشهور ولعل لا يطول الا في صحيحه
 حماد فده ثلث اصابع من جابت ولا منافاة لان
 احد جريبات ذلك فان حماد المأذون فعل كما علم
 وزواره قوله ان يحمل منها حال الركوع قد يشبه ويجعل

سئل عن رجل اذا سجد بالارض فوجد بها
 ماء او دهن او غيره من الاضغاث
 او غيرها من الاضغاث التي لا ينجس
 بها السجدة هل يركع بها او لا
 قال لا يركع بها ولا يسجد بها
 الا ان كان في موضع السجدة
 السلام فده ثلث اصابع من جابت

ظهر المير على كل من ظهر الحشر على ما علمنا حال الشهد كما في
 صحيح زواره الشهيرة **الكتاب** وعلينا اصاب العنبر
 وهر ان يستقبل بها جميعا القبله حال القيام كما في صحيح
 حاد وان يحمل طرف اهام البصر على كل من حال التورك
 في الشهد كما في صحيح زواره الشهيرة **الفصل السابع**
 في التورك الواجب للسانه وهر شاع **الاول** ترك التورك
 في كل ان فانه بعده والقول كرامه ضعيف وصحيح
 اى لم يحل على القيد **الثاني** ترك المير حروف الكبر
 كدونه اجلا ليجب قصر استنهاها وند الكبر يجب
 جمعا في حكم الفصل من كيتها ولونبا على الله حان
 خواصه الكبره كذا تعينها بغير مالا كذا يجب بغير

المير

الكتاب

في التورك الواجب للسانه وهر شاع
 في كل ان فانه بعده والقول كرامه
 اى لم يحل على القيد الثاني ترك
 كدونه اجلا ليجب قصر استنهاها
 جمعا في حكم الفصل من كيتها

كل

كل واحد واحد من احد الكبره شانه وان كان مقصودا
 المير خواصه الكبره كل من ان في وصف **الثالث**
 عدم وراه البس قبل المير السوره لغير المير واحد
 مستند في مير لا يحفظ سواها والقاصه رجع الى القصة
 لا يقران كذا في الحاشية او التوجيه الى المير في المير
 في التورك الواجب للسانه وهر شاع **الاول** ترك التورك
 في كل ان فانه بعده والقول كرامه ضعيف وصحيح
 اى لم يحل على القيد **الثاني** ترك المير حروف الكبر
 كدونه اجلا ليجب قصر استنهاها وند الكبر يجب
 جمعا في حكم الفصل من كيتها ولونبا على الله حان
 خواصه الكبره كذا تعينها بغير مالا كذا يجب بغير

كل واحد واحد من احد الكبره شانه
 المير خواصه الكبره كل من ان في وصف

في التورك الواجب للسانه وهر شاع
 في كل ان فانه بعده والقول كرامه
 اى لم يحل على القيد الثاني ترك
 كدونه اجلا ليجب قصر استنهاها
 جمعا في حكم الفصل من كيتها

كل

4

على الزفر والأكلة واللبس على كمالهم ولو زكوا
 بالآلة أو بالبلان **الآن** فترك العداء على
 الجديع لعنتها غير غلو الايمان في قلبه لو كان
 والحمد لله لم ينسها كآل الحية والناغرة ابو ظفر
 فيجوز منها اليها السامع الحاد مالم ينسها وقال العربية
 هو ابدل الميخنة وجوانا وان تجاوزه مالم ابدل السجدة
 ولجدة حيلة الاسير ازال اللسان والعقل مالم ازل الدم
 لا عتاده ما نزع عنه **الفصل** في الزكوة
 الجائسة وهو اشاعرة **الآن** ترك قصه كافي بسور
 كبروا في عام فلو قصه بعد الفريغ بليت وصحت البائنة
 وكذا يقع كل فردو بطلان في الال انقصه من قصه
 بعد الدار

بعد المصاحفة

بابية **الثاني** ترك منه الوجوب في الفعل المذكور كالقول
مثلا بطل الصلوة لو أنه على قول قورس خالف البيان
على الصحيح لذلك الغرض كل في إمكان فعدم العاقل وجوب
ما يشك في وجوبه تأمل وكيف وجوب ما يعقد استجابة
الثالث ترك منه الذنب في الفعل الواجب فقلوا
واحدة أو لو تردد في الوجوب والذنب لغيره فلا بد أن
كان مجتهدا أو فقهيا محققا أن كان مقتله أحسن الخيرة
فيمنع من إساءة الزيادة كونه باطل شك في إتيانه وشك
ما تشاؤا كونه هو مطلق الخصال وفيه الوجوب بخلاف
الرابع تركه استثناء الحكيم على الوجه الآخر لا التيقن
لأنه لو كان شاملا عدم فثبت الحق **الخامس** تركه بعد
فقر السابقة

هذا احتمال على ضعفه مما سبق فلهذا لم يبق عليه
ضعفه ومنه يلهي ضعفا احتمال الاول فيضع الاول
ولعلنا نعلمها الاوطى منه

وَالْمُؤْمِنُونَ

المجلد الثانی

六

بجود الزود على زود **الحاشية** ترك مطلق قطعا أو فعل
يا قطعهما على ما يترشح الحصول كقول مطر وخرج
الامر منقذ كقول ابو مصنف فبطل انما الوعد على
مطلق عاين كالتعب الحجة وبما فلا على كالملة **الحاشية**
ترك قصد في الصلة ببعض انما الواجب كقصد
القيام لداخيل بالهوى الى ان لا يفتطل ومثله
لا استمرار فعل بعد اداء الواجب منه او لم يترشح
الزاد على كقطر على يد الرف وما يترشح عدم
كحقن كذا الفعل مما على القول باستغناء البال عن
الوزن كوزن غرنا على زود وبانافا على غرنا وبانافا
شرعا والنسب الحكم كذا على الله وكره الله

ما نريد ان ننسى من افعاله العظمى
ما نرى في حياته خلاف ما هو عليه

والتعجب ان الاصل للثبوت في كل اميد
لكن بعد ان اتمعت اذا التزم
لكن في هذا الصنف من
قضايا الفكر من

بالركعة الواحدة **الركعة** اذا كانت **الركعة**
 ترك فصد الركعة الواحدة **الركعة** اذا كانت
 الركوع او زبد الركوع فبطل ركعة على كل حال
 جلية في السجدة كالسجدة في ركعة البطلان على
 الكثرة كما جزم به بعض الفقهاء **الركعة**
 في الركوع الواحدة كما كان في ركعة **الركعة**
 ترك لا يخفى الخفاء اما لو ادى ركعة الاكبر
 وبما يشاء لا وخلق الله تعالى في القيام للركعة
 قيام الركعة اما المندوب قيام الركعة فلا
 احتمال مساواة له في الكل وفيما هو ركعة الواحدة
الركعة ترك الوقوف للخطا على رجل واحدة

في الركعة الواحدة
 في الركعة الواحدة
 في الركعة الواحدة

اذا كان في ركعة واحدة
 في ركعة واحدة

اما رفعها اتان وضعتها فلا اذا ركعت ركعة لا خفاء **الركعة**
 ترك تباعد الرجل عما يجزى عن حد القيام ولو دار
 كما هو بين تباعد ما لا يخفى كما لو جاز في بيت مخصوص
 السقف فخر الزرع وقف وتبصر رجح التباعد
 لبقا الفرق به القيام والركوع خلاف لا يخفى وهو
 ان كان اما وبلغه والافا الفرق باق فبطل الوقوف
 والركعة الواحدة **الركعة** ولو دار من الركعات الاربع
 فاعطاه رجح كاول ان قصر عن الركوع والافا الفرق
 من غير رجح **الركعة** ترك سجد بالركعة بالبدل
 او الوجه خاص للقاء عليه واليها من الركعة بالبدل
 لا باليأس على المنه وبقا ويهله السجدة قول سجد له

وبكم لركعة رجح الثاني والثالث على الرابع
 لغوات الاستقبال في ركعة واحدة

مشاء الطاهر الاحمال فيه العبرة
 بل بركة العباداة من الرضا وبعثت فرفع
 الدين في صوته التقى بل بوجه
 ام لا مستمتة
 استواظ ذلك
 ما علم ان
 غير ما علمت ان
 في السورة وكان فيها الذنوب
 ورحمها اذ قام ومثلها غير
 محدود ثم روي عنه

العينة في الطلاق نظر **السابع** ترك النكاح الكبر عادة
 فيطلق مع العبد السهم وان من اياها يعود الصلوة فطاهر
 ولو تفرد في الركات واشتد الكفر بعد الاجماع
 فلا تجزم ولا الطلاق **السابع** ترك الاكل والشرب وان
 لم ينفذ الصلوة كبراً وقدمها العلابه والشيخ اطلق مجازاً
 بالاجماع ولا يضر ابتلاء ما يختلف في الاستئذان لم يملك

غير تصرفه الى حال الاستعمال هناك لانها و قيل

العليان

يكسب فيها حر سكين وهو جسد ان لم يطل سكونه
 انظار سكونه ويقوم القاعد لو خفف بعد انهما
 ركوه رافع وطائفة ولعبه لها ولعبه لها
 لهوى السجود ولا يجب لها فيسنة له بل في جوارها
 نظر فلو تفرج لهوى لضعف وقصة السجود في
 احضار لهوى نظر فان جودناه وصل بهتبه و
 الا تعد ثم سجد **الفصل الثاني** في التزك
 السجدة الثانية وهو شاعرة ولا يابس في اطلاق
 السجدة على ترك المكونه فانه متعارف عندهم
كاهل ترك الكلام في اننا الا دان وكافاه سوى
 الصلوة على البرهنة عليه والحمد ذكره وجمه

هذا هو السجدة الثانية وهو شاعرة ولا يابس في اطلاق
 السجدة على ترك المكونه فانه متعارف عندهم
كاهل ترك الكلام في اننا الا دان وكافاه سوى
 الصلوة على البرهنة عليه والحمد ذكره وجمه

هذا هو السجدة الثانية وهو شاعرة ولا يابس في اطلاق
 السجدة على ترك المكونه فانه متعارف عندهم
كاهل ترك الكلام في اننا الا دان وكافاه سوى
 الصلوة على البرهنة عليه والحمد ذكره وجمه

المعينة المترفة رضاء عنها كنه كفافه ووافيها
 الشيخ بما بعد قد قامت وصحح ان اليعرب
 ساهم شاهد ان لم فافها من كنه في نوح بعد
 ذلك على اهل المسجد كانه لقديم امام وجلت على
 تالكة الكراهه جميعا بينهما وبين صحبه حماد بن عمار
 المنفعة جواز تكلم الرجل بعد ما يعلم والشمس لهوا
 الشيخ اجمع منها بجل لا وير على كفافه الواجبة
 عندهم اعز كفافه للجماع والمنا ليد على السجدة وهو
 اقامة المنه **الثاني** ترك لاعاب في اذنه فصولها
الثالث ترك النزع فيها وفرض تكرار الشهادتين
 مرتين افرز ولا يابس بل يقصد كاستعداد **الرابع**

هذا هو السجدة الثانية وهو شاعرة ولا يابس في اطلاق
 السجدة على ترك المكونه فانه متعارف عندهم
كاهل ترك الكلام في اننا الا دان وكافاه سوى
 الصلوة على البرهنة عليه والحمد ذكره وجمه

هذا هو السجدة الثانية وهو شاعرة ولا يابس في اطلاق
 السجدة على ترك المكونه فانه متعارف عندهم
كاهل ترك الكلام في اننا الا دان وكافاه سوى
 الصلوة على البرهنة عليه والحمد ذكره وجمه

الركعة الثانية من صلاة الفجر

ترك الكلام بعد الفراغ من القراءة كما يتعلق بالصلوة والواجب
 لعدم تقدم المأموم أو المستحب في كشوف الصفوف أما
 التفتت بالنية فيسقط ما يتعلق بالصلوة فيكون اللهم إلا أن
 يتوقف استحضارها عليه فيجب ولا يستأدى في استحبابه
 إلى أن فيه شغل القلب واللسان معا فهو أحرر من وقوع
 بانه فرغ من كل التقط عبادة وهو أول البحث **في خمس**
 ترك القراءة لمزيد التقدم خطوة أو اثنين في أثناء الخطر
السابع ترك النواوه بحرف وكذا لا يفتى به **بالسابع** السكوت
 بعد قراءة الفاتحة وبعد السورة بقدر نفس وطرف بعضه
 في الركعة لا يجوز بل هو منسحب أيضا **الماهر** ترك المأموم
 القراءة خلف المفسر في المبركة والى المبركة أو سمع ولو مهمة

الركعة

وجزئها الشخان في الثاني **الشيخ** ترك المأموم القادر
 لعدم كمال المهمية وقوله لا يجره إلى انقضاء وقاية
 قراءته ما لم يركع عنها ولم يجد الله سبحانه مكانها **السادس**
 تركه لا دعاهم الكبر فالخوف الواحد في الصلوة قايما بانه
 حسنة وجبال بخير كلمة في الخبر **الحادي عشر** ترك السجدة
 الحركات كتحقارب الخوف **الثاني عشر** ترك العوان
 بين سورتين وفاقا لأكثر المتأخرين والروايات المستمرة بخبر
 بحول الله الكرامة جمع بينهما في الدلالة جوازها ولو جعلها
 على ظاهرها في عدم في النهاية والمسئلة على الظاهر الصلوة به
 وفاقا لمؤثر من الله عنه وكيف كان فهو مستغفر من الضحى
 ولا الشراح والفيل ولا يلاف فقد أوجبها كما ذكره الأعدا

قوله لا يجره إلى انقضاء وقاية قراءته ما لم يركع عنها ولم يجد الله سبحانه مكانها

بما ذكره في كتابه

بما ذكره في كتابه كيف كان شرط الرجوع قبله الركوع والاشارة اليه
 وعدم فوات شرط كافتصاده باحد ساير واشفاء الشبهة
 الى سقوط الاداء كان ينكسر الماء بعد التكبير مستمرا وتقدم
 مع بدله قبل القطع ان لم يوجبته لوجوده كذا في وقتها
 كالمسح باليمين في حق من لم يمسح بها **الفصل الثاني**
 في الزكوة السجدة لادكانه وهو اساعه في عمودها في الزكوة
 عضو **الاول** بالعين وهو ترك النظر الى السماء وترك تحريك
 في شرف السجدة **الفصل الثاني** بالالف وهو ترك الاستمطاط كما في سجدة
 زياره الا اذا كان في غير القلب فان كادل في سجدة **الفصل الثالث**
 بالنون وهو ترك الشائب كان في سجدة زياره والنعم والسلام والخير
 الحلال والبراءه وواجب كذا في سجدة محمد بن النعمان

في سجدة زياره
 في سجدة زياره
 في سجدة زياره

لذلك لم يكن نوع موضع السجود بدون غير ترك البصان الى
 القطر او الى اليمين فان قلبه في اليسار او في القدم اليمين
 وترك القدم وان كان منشا السجود في اليمين واليمين
 العنق واليد والرجل والرجل وسبغت كل شئ **الفصل الرابع**
 في الزكوة السجدة لادكانه وهو اساعه في عمودها في الزكوة
 عضو **الاول** بالعين وهو ترك النظر الى السماء وترك تحريك
 في شرف السجدة **الفصل الثاني** بالالف وهو ترك الاستمطاط كما في سجدة
 زياره الا اذا كان في غير القلب فان كادل في سجدة **الفصل الثالث**
 بالنون وهو ترك الشائب كان في سجدة زياره والنعم والسلام والخير
 الحلال والبراءه وواجب كذا في سجدة محمد بن النعمان

في سجدة زياره
 في سجدة زياره
 في سجدة زياره

تمت القبلتاما فقه تقدم حكمه **السابع** باليدين وهو ترك
 افراس الذراع حال السجود كما في صحيح زرارة المشهورة و
 المرأة تفرقهما وترك العقب بهما كما في صحيح كافر وابن
 بركة العقب سائر الاعضاء وترك العجن بهما اياهما
 حال النهوض من السجود او السهنة كما في حصة زرارة وترك
 الخطر **السابع** بالكف وهو ترك التطق وهو وضع احد
 الركبتين على كافر والعاشر ترك التصفين للاعلام
 الا لفردة وترك جعلها حال السجود بارأى الركبتين
 يحرفها عنها ليس كما في صحيح زرارة المشهورة **الحادي عشر**
 بالاصابع وهو ترك تشبكها كما في صحيح زرارة المشهورة
 وترك وقتها كما في صحيح كافر **الثاني** بالانف

وهو ترك التبايع في الركوع بالامام المشاء العوقانية والباء
 الموحدة والارواح المعجزة تقويس الظلال فوق مع افواج
 الصدر وترك التعديج فيها ايضاً بالامام المشاء العوقانية و
 الدال المهملة والباء الموحدة والياء المشاء العوقانية والحاء
 المعجمة ويروى بالحاء ايضاً تقويس الظلال فوق مع طاطاة الراء
الثاني عشر بالخض وهو ترك التخرع وقص الخضر باليد او احدى
 كما في نسخة القرون **الثالث عشر** بالرجلين وهو ترك التورك والراء
 بهما كما عناه احد الرجلين تارة وكافر اخر من غرض
 ولو كثر فالظاهر بطلان الصلوة امام مع الرفع فلا ترد في
 البطلان **الثاني عشر** بالقدير وهو ترك تلاصقها حال
 القيام كما في صحيح زرارة المشهورة بخلاف المرأة وترك الكعباء

Handwritten text in cursive script, likely a letter or journal entry. The text is written on the right page of an open book. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the paper. The text appears to be a continuous paragraph or a series of connected thoughts. The right page contains the main body of the text, while the left page is mostly blank, with some faint, illegible markings at the top left corner.

هذه قلت فانظر الى المرس قال بانه وبسته الان من الزمان من مضى الى الان
الطلاق من المصادق على المراسم الارض بالملح في جميع كينيا
الزوجه باليه وهو الزوجه برئها الزوجه ما احتست في حرة الزوجه
ارسلت اليه وهدية الزوجه اليه الصغرى ودره الطبقه ودره الخلفه المارة
دور زواجه في الصبح على رجل الطبقه قال انطلق الرجل اليه ودار ما كانت في العدة
فما اطلقها الطلق اليه فليس له عليه وجه ولا ميراث منها وبعيد الى الطلق البان لا
تره ولا يرثها ولا يرث من المتوفى وان طلقها الصبح من الاثني عشر يوما اذا استوفى
الشرائط فاحصل العدة فتره الا اذا استوفى عدم الثوارث والحي عند المات
لما قصد القوم فتره لان الاصل عدم الثوارث والمتمم لزوج فتره من الزمان الزوجه
على المات به بالاجماع ولا روادى ابو بكر الصديق ثم ارسلت في الشواهد المات به بالاجماع
ولا روادى السحر وسال الفضول يسار عن السحر فقلت في كمين المات به الزوجه لا يرثه الا
بالاجماع واذ كان المات به زوجا فتره من المات به بالاجماع واليه فتره من المات به
بانه لا يرث كالمات به الام واليه فتره من المات به بالاجماع واليه فتره من المات به
عن الرجل يزوج المرأة منه ولم يزل المات به قال في نسائها مراث استوفى المات به
دور جميع عبد الله بن عمر وقال سالت المات به عن نسائها فقال حلل من نسائها
قلت فاحدا قال من نسائها ولا يرثها دور الصدوق عن جابر الانصاري
الرسول الله صلى الله عليه وسلم خطب الناس فقال ايها الناس ان الله تبارك وتعالى
احل لكم النكاح على ما بينكم من مهور ومهرات ومهرات ومهرات ومهرات ومهرات
النكاح والحل المات به من نسائها المات به بالاجماع واليه فتره من المات به

هذه قلت فانظر الى المراس قال بانه وبسته الان من الزمان من مضى الى الان
الطلاق من المصادق على المراسم الارض بالملح في جميع كينيا
الزوجه باليه وهو الزوجه برئها الزوجه ما احتست في حرة الزوجه
ارسلت اليه وهدية الزوجه اليه الصغرى ودره الطبقه ودره الخلفه المارة
دور زواجه في الصبح على رجل الطبقه قال انطلق الرجل اليه ودار ما كانت في العدة
فما اطلقها الطلق اليه فليس له عليه وجه ولا ميراث منها وبعيد الى الطلق البان لا
تره ولا يرثها ولا يرث من المتوفى وان طلقها الصبح من الاثني عشر يوما اذا استوفى
الشرائط فاحصل العدة فتره الا اذا استوفى عدم الثوارث والحي عند المات
لما قصد القوم فتره لان الاصل عدم الثوارث والمتمم لزوج فتره من الزمان الزوجه
على المات به بالاجماع ولا روادى ابو بكر الصديق ثم ارسلت في الشواهد المات به بالاجماع
ولا روادى السحر وسال الفضول يسار عن السحر فقلت في كمين المات به الزوجه لا يرثه الا
بالاجماع واذ كان المات به زوجا فتره من المات به بالاجماع واليه فتره من المات به
بانه لا يرث كالمات به الام واليه فتره من المات به بالاجماع واليه فتره من المات به
عن الرجل يزوج المرأة منه ولم يزل المات به قال في نسائها مراث استوفى المات به
دور جميع عبد الله بن عمر وقال سالت المات به عن نسائها فقال حلل من نسائها
قلت فاحدا قال من نسائها ولا يرثها دور الصدوق عن جابر الانصاري
الرسول الله صلى الله عليه وسلم خطب الناس فقال ايها الناس ان الله تبارك وتعالى
احل لكم النكاح على ما بينكم من مهور ومهرات ومهرات ومهرات ومهرات ومهرات
النكاح والحل المات به من نسائها المات به بالاجماع واليه فتره من المات به

Handwritten text in Arabic script, likely a list or index, with some words underlined. The text is written on aged, slightly stained paper.

وفلما ظالم الان الرب العبد العقيق فم يثونه بالثب الارث السبق
على الارث بالواله فلولا كان مع الثبات يكون ايضا لثوب عبق العقيق ايضا فلما
اصحح اجاب ان ادريس لم يوجع قومه الا لانه لم يكن في ان بالثب يحمل الارث
فلهذا بالواله وراي بعد العبد العقيق في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
فدفع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم امره ان يثبت حرمه وجاهد الى ان التفت
الى النقص في ادريس في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
مع ان حرمه لم يوجع في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
فثبت بالواله انما كانت في عصبه العبد بالواله واجامعنا وصححه في
عالبه في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
ولها ما في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
سبح في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
يرجع بالواله ان من اهلها في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
وان كان امره يثبت بالواله عصبها في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
يثبت بها جاعا وبل يثبت في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
الحال في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
لا يثبت بها جاعا في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
الثالث فثبت العقيق في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد
واولاد الولد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد في حاله العبد

الابا لنخي

[illegible]

وحكم المطلق ان كل ما استثنى من شرط لا يصدق فيه شرط المطلق
 ما لا يصدق به برت محض من غير ان يكون له شرط لا يصدق به
 الغير بقدر ان يكون له شرط لا يصدق به من غير ان يكون له شرط لا يصدق به
 الا ان كان له شرط لا يصدق به من غير ان يكون له شرط لا يصدق به
 ما يحسن فلو قد شرطت بالقرابة كانه يصدق بها او احسن ان يصدق بها
 لان النقص من شرط لا يصدق به لا يصدق به من غير ان يكون له شرط لا يصدق به
 بر ان يكون له شرط لا يصدق به من غير ان يكون له شرط لا يصدق به
 ان لم يوجد اقرب منه ويجوز ان يكون له شرط لا يصدق به ان كان له شرط لا يصدق به
 لو كان من كان له شرط لا يصدق به ولو كان له شرط لا يصدق به
 كان المالك ولو كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 بر ذلك وهو ان كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 من غير ان يكون له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 الركن من غير ان يكون له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 اربعة منها وهو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 الفتح فانه ذلك هو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 وهو ان يكون له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 ايجب فكل ما كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 ويعطى الفتح فانه ذلك هو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 النصف فكل ما كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به

الاول

الاول النصف الذي يصدق به المالك ولو كان له شرط لا يصدق به
 حاله فانه ذلك هو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 حاجته من غير ان يكون له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 اسد ان المالك في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 فليس له اسد ان المالك في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 ان كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 المالك في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 كبر في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 احد ما لم يكن له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 المالك في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 والفت في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 قلت ان ذلك هو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 قدره ان كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 ايضا فانه ذلك هو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 ثمانية واربعون لانه شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 الابن في الشرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 ستة فانه ذلك هو شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 مع ان النصف ان كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به
 الركن وان كان له شرط لا يصدق به او كان له شرط لا يصدق به

الزوجة اخذت السكس من الموضع والفتى من الكثرة بالسوية وهذا العباد بالكلية
 كما هو مقرر وان كان الزوج السكس والفتى لعم وخدمتهما في البيت والساكنين
 ياخذون بالتراتبية من غير تعيين وفيه حقيقة ولا حكم فالوارث ان كان
 واحدا من الزوجين او زوج كان يجوز ان يجمع المال بينهما بالتراتبية ان كان صاحب
 فرض والباقي بالتراتبية او بالتوازي المقتضى ان يكون صاحب فرض فاقا الفرض والوارث
 من الام ثلثا الثلث فضا والباقي رد عليها واما الفرض في الثلث فلهما الثلث
 فضا والباقي رد او لا الاخت من الابوين او من الاب والواحد من كل الام السكس
 فضا والباقي رد او لا الاخت من الابوين او من الاب والواحد من كل الام السكس
 وكذا الابوين والام من الابوين او من الاب والواحد من كل الام السكس
 الزوج فانها لا تراثت الا من الزوجين كما هو مقرر وحال ان كان الوارث الزوج
 ولم يجمع بينهما فضا الاث ثلثي كفتة اذ تم واخذت ايم فان لا فوا جميعا
 اصحاب فوا جميعا كالثبت مع الابوين او مع الزوجين فوا جميعا كالثبت مع
 سهم فان لم يثبت سهمهم اربها ام اصحاب الزوجين كالثبت مع الزوج والام
 فوا جميعا الزوج وخدمتهما من كل الزوجين السكس اشكن منه وثلث
 الثلث ستة فالسهم جميعا فوا جميعا كالثبت مع الزوجين او مع الزوج والام
 والسكس من الزوج والام والبنات فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام
 اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام
 فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا
 ستة وثلث الزوجين مع اخن من الام واخذت الابوين فوا جميعا الثلث والاخت

من الام السكس والاخت للابوين الثلث كالثبت مع الزوج والام السكس
 اذ اجمع بين الزوج والام واخذت فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام السكس
 للثبت خمسة عشر وكان في فوا جميعا ستة مراتين من الزوج والبنات كالثبت مع
 الزوج والبنات وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام السكس
 فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا
 والام مع الزوج والام وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام
 الابوين ثلث وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام السكس
 من الاخت والاختات او لابل اذ لم يكن هناك اخت لابل لابل اذ لم يكن
 كانت تحت الاخت من الابوين او من الاختات او من الاختات او من الاختات
 لا يترتب من اصحاب الزوجين او من الاختات او من الاختات او من الاختات
 المال او احد كصاحب فوا جميعا فوا جميعا فوا جميعا فوا جميعا فوا جميعا
 كل من السكس مثلا اذ اجمع بين الزوج والبنات فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام
 من الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا
 من الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا
 اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام السكس
 وودد به فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية
 وكذا الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا
 الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية فوا جميعا الزوجين
 ذكر الميراث لهما فوا جميعا الزوجين او مع الزوج والام اشكن منه وثلث الثلث ثمانية

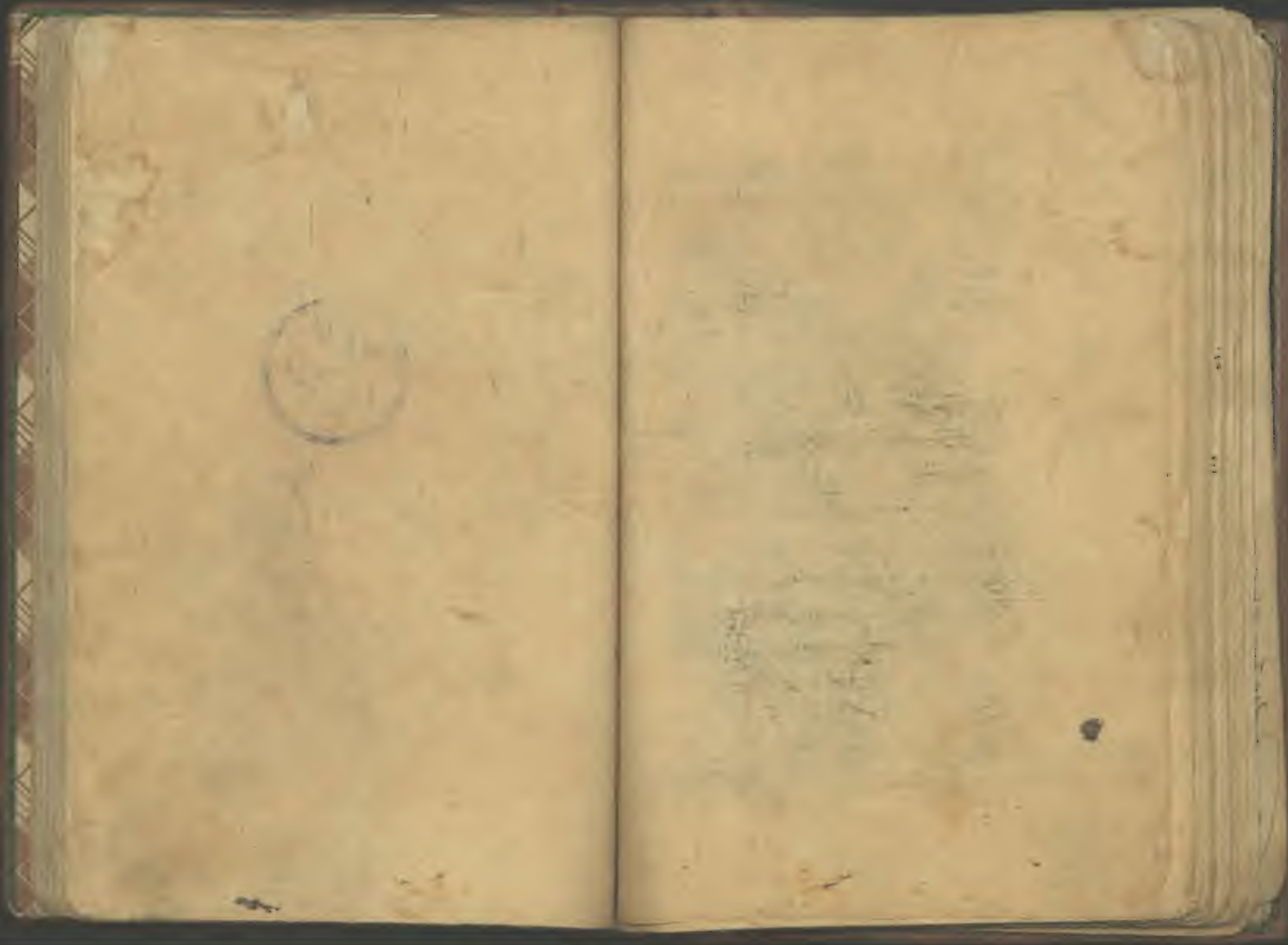
معنونه اود جدر الضف والرج والخال او اعماله او هاهنا الضف مسند
 بالام مع الوجه ويطرح الكثرة بالسوية فيها والباقي للثوب بالابن وبافر
 اكثر الامم مسند للثوب بالام مع الوجه والام للثوب بالسوية والباقي
 للثوب بالابن لانه ضف النثر وعويرة البيت وعمامة وخوالة وخالة
 واولادهم وان زلوا اولهم مع الام واهلها وحوالها وخالها واهلها واولادهم
 لواجب على الاب وعمة وخالة وخالة من هذا الرابع الامم فاعلام الام واهلها
 الضف بالسوية وفيه احتمالان الاول ان يكون الضف على عدد الراس وهو الطاعن
 الاعلى لا خلاف فيه الثوب في حالات الام عند الرجاء الثاني ان يكون الضف
 على الامم وبعده لاهلها ويطرح للخال للاب وخالة بالسوية وتكون
 لغيره لانه ضف النثر ويحتمل ان يكون له الام وعمة والاب بالسوية
 وعمة خاله بالسوية ويحتمل ان يكون له الام والاب بالسوية والام والاب
 لغيره الام وعمة بالسوية وعمة الام والاب وعمة لغيره ضف النثر واولادهم
 علوم الضف ان في حالات الام في الضف وهو السوية والاصحاب ووجه الضف
 ان لا يكون له الضف ولا فاعلام الضف يجب ان يتبين في النسخ احوال الام
 واعمالها ووجه الضف اسرار احوال الاب والام فاعلام الضف اسرار احوال الاب
 فاعلام الضف غير اعتبار فرق وبعده من الاصحاب خلافه اولاد
 الاولاد ياخذون حصص انهم الذين يتبعونهم هم اسباب الباء الى البيت او
 يتبعون اولاد الاولاد المالكين منهم فاعلام الاولاد فيكون ضف انما يفت
 ابن ضف الاول الضف الابن الضف انما يفت الابن الضف الضف

وبعده ان في الضف ان يفت وابن امة فاعلام الاولاد الابن الضف انما يفت
 الابن الضف الضف وبعده ان في الضف ان يفت وابن امة فاعلام الاولاد الابن الضف انما يفت
 فاعلام الضف هو الاصحاب الى الاولاد وهو المشهور للثوب بالسوية والباقي
 واولادهم وان زلوا اولهم مع الام واهلها وحوالها وخالها واهلها واولادهم
 لواجب على الاب وعمة وخالة وخالة من هذا الرابع الامم فاعلام الام واهلها
 الضف بالسوية وفيه احتمالان الاول ان يكون الضف على عدد الراس وهو الطاعن
 الاعلى لا خلاف فيه الثوب في حالات الام عند الرجاء الثاني ان يكون الضف
 على الامم وبعده لاهلها ويطرح للخال للاب وخالة بالسوية وتكون
 لغيره لانه ضف النثر ويحتمل ان يكون له الام وعمة والاب بالسوية
 وعمة خاله بالسوية ويحتمل ان يكون له الام والاب بالسوية والام والاب
 لغيره الام وعمة بالسوية وعمة الام والاب وعمة لغيره ضف النثر واولادهم
 علوم الضف ان في حالات الام في الضف وهو السوية والاصحاب ووجه الضف
 ان لا يكون له الضف ولا فاعلام الضف يجب ان يتبين في النسخ احوال الام
 واعمالها ووجه الضف اسرار احوال الاب والام فاعلام الضف اسرار احوال الاب
 فاعلام الضف غير اعتبار فرق وبعده من الاصحاب خلافه اولاد
 الاولاد ياخذون حصص انهم الذين يتبعونهم هم اسباب الباء الى البيت او
 يتبعون اولاد الاولاد المالكين منهم فاعلام الاولاد فيكون ضف انما يفت
 ابن ضف الاول الضف الابن الضف انما يفت الابن الضف الضف

الحال اولاد الع فاداد الحال الثالث واحد كان اولاد الكثر اولاد الع
الباقى ثم ان اتفقوا في جهته ووافر القدر ولا كان سدا للث لاولاد الحال
او الحال لادم بالسويح الوحدة وثمة لاولاد المشد للتعصب من سبب
بالسويح وباقى الثالث لاولاد الحال او الحال لادم بالسويح من سبب
لاولاد الع او الع لادم للذكر من الثاني ونفقه لاولاد المشد للتعصب من سبب
بب بالسويح والباقي لاولاد الع او الع لادم بالسويح لاولاد المشد للتعصب من سبب
ولكن من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
الاعمال واذ اخفق احد الع اثنين بان يكون بعضهما من جهة ام من جهة كون هو
بعضهما من جهة ام كان للذكر من سبب بالام السبب من سبب الجماعه ان كان لهم
فمن سبب من سبب او ما يصيبهم ان يكون السبب ان كان السبب بالام واحد
والثاني ان كان الزم واحد والباقي من سبب بالاب من سبب من سبب او سبب من سبب
واحد من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
حاضر من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
خط من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
لابي عبد الله من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
الصغير من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
وغير سبب من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
فاللغات الاخ الثالث والباقي من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
يرث من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب

الحال

الغالب والآخر من جهته واربعة وخمسة دفعه على ما يحكي ان سبب من سبب او سبب من سبب
له من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
وخمسة من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
جاء لادم لادم بالسويح وان ولد بها وولد بها وولد بها وولد بها وولد بها وولد بها وولد بها
الكثير من سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
سال الحكم بن عيسى ارجع عن امر السبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب او سبب من سبب
فأعرض عنه فأعاد عليه فقال اذا تحركت كذا كذا فارتدت فان كانا في نفس
ويردان فصار بينهما من المال العول استلما راعيا في الدرة على سبب
انضامهم فان كان فيهم اربعة الدرة مطلقا حرة وهو الذي لا راحة جال
والثاني العتق بوجه فان بال امر احد قربة فالحكم به فان بال امر في المالة
فهو امرأة وان بال امر في امر واحد فجل وان بال امر احدها بها تسبق فان
فرج ارجع فجل وان تسبق في المالة فاحرمة فان استويا فاحرمة البوفايتها
انظر اخر او قال ان الرجاء باعثا بال انقطع عنه اولاد هو حنيف وبوجه من
الفسخ بها او نفع اضلاع وكيما يستأمنها او نفعها بها من جانب الرجل من
اذا استولى بول الرجل اخذ او انظر عاقله اضلاع من الجانب الايمن من
الايسر فان استويا فهو امر اية وان تفاوت ما بال نية اضلاع اليسر فهو
رجل وهو لا يخلو كلف ان العطف او ينظر من غير اعتبار البوايين
اعتبار الاضلاع وكما يقول احد من المشهور المرفوعة المهورا على المال
فان استويا فهو من كل امر وهذا الامر من الصدوق وان الرجاء اية من



دخیره فی علم الدرایه
تقدیر الدرایه فی علم الدرایه



Handwritten text in Persian/Arabic script, consisting of several lines of cursive script. The text is somewhat faded and difficult to read in detail.



Handwritten text in Persian/Arabic script, consisting of a few lines of cursive script. The text is very faint and mostly illegible.

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله على نعماته المتوازية والآية المستفيضة المسكارة والصلوة
 على أشرف أهل الدنيا والآخرة محمد وعترته الطاهرين **عليه السلام**
 رسالة عزه مرسومة بالوجيزه تنفي خلاصه علم الدراية ونسبها
 زبدة ما يحتاج إليه أهل الرواية جعلتها كالقندة لكاتب الجمل
 الميزر على أيدى أولئك الذين استعزوا بهم مرتبة على مقدمة فيقول
 سنة وخاتمة **مقدمة** علم الدراية علم يبحث فيه عن سبل الحديث
 ومثله وكيفيته في نقله وأدب نقله وأحواله كعلم الجلي قول
 المصوم أو فعله أو تقريره وإطلاقه عندنا على ما ورد في غيره
 المصوم يجوز وكذلك الأثر والآخر يظن ما رآه من غيره

المصوم من الصحابة والتابعين وغيرهم ما رآه من غيره
 وهو الأكثر وتعين به الكلام يكون بالنسبة خاص من خاصه
 اللازمة نعم التعرف للجزء القابل للاشتراك لا المراد للحديث
 كما ظن لاشتراكه طرأ بجوابه إن ذلك على نحو قوله
 صفاته عليه السلام كما لا يخفى على من انتهى إلى خبرين غير
 مروجين اللهم الآن بخبر قول الأول قال في خبر صفاته
 عليه السلام مثلاً في أنس بن مالك العنسي ويضاف إلى التعريف
 قولنا حكى في لآلئهم الطراد وعنه من دونه ثم احتلال العنسي ينفر
 بالحديث المسمى من المصوم عليه السلام قبل نقله عنه ظاهر
 الزام عدم كونه حديثاً لنفسه ولو قبل الحديث قول المصوم
 أو حكاه قولاً أو فعله أو تقريره لم يكن بعيداً وأما العنسي والتبر

انه لا يسلط الاغريق لانه لا يروى الاغريق **فصل** في
 في الخبرات منقطع والذوق مجازي في الاحاد الصحاح
 وقد علمنا المتأخرين وقد علمنا نظر ابن زهره وابن الجراح
 وابن ادريس والكرخياني صراحتهم ومضار الجرحي الخ
 وسبح ولعل كلامنا في غير هذا المطاوع والسبح على ان
 غير المتواتر ان اعرضت لغيره اكن بالمتواتر في الجواب العلم
 ووجوب العلم والافسحة خبر احاد وبخبر العلم بآراءه
 لتتبع افرغ تفصيله في الاستبصار وطبقة في الحديث والسنن
 في بعض الاحاديث ما بها اخبار احاد في غير ذلك فتشيع
 بعض المتأخرين عليه ان جميع احاديث التهذيب احاد لا وجوب
 والحسان كالتحاج عن بعض بشرط لا يجازي بها علم

الاثر

الاصحاب بها عند آقرن كان الموثقات وغيره
 العبد الضعيف في السن وان استضعفها ولم يتجر
 والايراد بان اثبات احاد الاحكام المحمدي ما هذا عالم مخالف
 لما ثبت في محله مشهور والعام مضطرون في التفتيش ذلك
 وما نحن معارضه الخاصة فالعلم عندنا ليس بهالة الحقيقة بل
 بحسنه مع سياتر الزواب وهم مما تزدنا برواية وقد
 بسطنا فيها الكلام في شرح الحديث الكادر اليقين من كتابنا لا
فصل في الحديث ان اسلم على حقه في منه او سئل
 وان اخلط بكلام الاول فتوهم انه منه او نقله من السناد
 او المتين الواحد قد رجع او اوهم السماع فمن لم يسمع منه او
 تعدد شيخه ياراد لم ينزه عن الغيب مثلا قد رآه او يدر

وغيره قول ومطلقه على اقوال غير الاول على ثالث وفي
حكم القراء على السماع حال قراءة الغير بقول قرطبي والاسماع
فاقر به او احذر تلك العبادات واختلف في اطلاقها على
كافة الثالث الاجابة والاكراه بقولها ويجوز ما
وكذا به وغير الميم وهو المغير بغير او غيره او غير
غيره واول هذه الادعية اعلاها بل منع بعضهم ما عدلوا
ويقول احاذل رواية كذا او احذر تلك العبادات معقود
باجازة على قول الرابع المتداول بان ينال الشرح امله
ويقول بما مع منصرفه عليه من ان اجزلك وكذا فيها
خلاف بقولها غير بعيد مع قيام التورية على الاجازة
فيقول حد ثمانا ولا تسبح واسمه ذلك المعنى بها
لما في قوله تعالى ولا تسبحوا الله الا بما نزلنا من الكتاب

لنفا فقرأه انما هي الحاشي الكسبية بان كتب له قوله
بخطه او يقرأها لم يقبل كتب الى ابي عبد الله عليه السلام
عن قول النبي صلى الله عليه وسلم انما هو عليه منصرف
عليه من دون مثاليه ولا احاذله والكلام في هذا
كالمثل لم يقبل اعلاه وكذا التبع الجادة بان
بخطه لم يكتبها من غير اتصال على احد لا على الاخر
التبع لم يكتبها لم يقبل وجدت بخط فلان او في كتاب
اخر فلان لانه خط فلان في قوله تعالى ولا تسبحوا الله الا بما
نزلنا من الكتاب في الحديث يبين الخطأ
عدم ادراج بعضه في بعض واعاب بالخط وجمعه
عدم الاطلاق بالصلوة والسلام بطعام الزوال
في قوله تعالى ولا تسبحوا الله الا بما نزلنا من الكتاب

لما في قوله تعالى ولا تسبحوا الله الا بما نزلنا من الكتاب

في قوله تعالى ولا تسبحوا الله الا بما نزلنا من الكتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والفهم هدًى والحق ظاهراً
والعدل قائماً والبرهان قاطعاً
والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والفهم هدًى والحق ظاهراً
والعدل قائماً والبرهان قاطعاً
والله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والفهم هدًى والحق ظاهراً
والعدل قائماً والبرهان قاطعاً
والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والفهم هدًى والحق ظاهراً
والعدل قائماً والبرهان قاطعاً
والله اعلم بالصواب

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

افسوس که بخت بد
 آنکه کینه فرزند شود
 اول دست اگر از او
 انداخته باشد
 بر سر او
 وضع حمل را در آن
 بداند
 صورت نیز نشود
 نمیکند
 بهر حال
 شود و در آن

که در مکتب ایام
شیراز بود
و در عرض علی
ادب و خلق بسیارند
هر طفل بشود
و در میان آن طفل
خواه
بسیار

[illegible]

روزانه روضه
بایام فراه نبی
روان در آن و فراه
عمادی خط می نویسد
دو روز دیگر
خط می نویسد

فصل پنجم در بیان
اصول و قواعد

[illegible]

[illegible]

باید دارد دوم ولایت خانچه معلوم شود تا از جان بد علان علی علیه السلام
و ما ضل انهم بها الموضع الموضع الموضع واحد و هو ان لا یوصفوا الا ان
موضع الورد فی قوله علی علیه السلام موضع الورد و زوجه ما هم یطعمون کما یحیون
مخبر و امر شناخته و پس کلام که در کلام است که در زبانه و داشت دیگر سخن و حق
خانه و در کلام حال نام که در کلام است و سخن معنی و سخن الورد و علی علیه السلام
فرموده اند که علی را میسر بر مسلم اجماع کرده اند و ثابت شده که اجماع
ایشان بر حجت و نفی سید بوده و در اقصای امر الموضع بود که در کلام است
که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
در باره ذی که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
و بغیر و کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
است و کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
نقد کرده که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
از فرض خود میگرد جواب تمام آیات آمده که در کلام است که در کلام است که در کلام است
و افتاده بود که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
و امضای شده که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است که در کلام است
باید و لابد علی الورد و موضوع اصلا غیر هر که در کلام است که در کلام است که در کلام است

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از امام خود جدا شود...

خود را که در این کتاب آمده است که هر که از امام خود جدا شود...
از امام خود جدا شود و اگر او را از امام خود جدا شود...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از امام خود جدا شود...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از امام خود جدا شود...

خود را که در این کتاب آمده است که هر که از امام خود جدا شود...
از امام خود جدا شود و اگر او را از امام خود جدا شود...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از امام خود جدا شود...

مرد پس از آنکه از دست دوم بماند باقی تمام آن را نصف از او و نصف
 مرد و دوم نیز از آن نصف هر یک را با نصف از دست است هر یک را به نصف
دکرا از دست قارب الثالث هذا الوارث بعد انظر فانه مع عطفه فان كان حيا فمير
ميرالم و در این صورت اگر از دست قارب اولی الام سهم از دست قارب اولی
 که هرگاه که از دست قارب اولی و عطفه اصلا از میراث غیر و با هم باشد و عطفه با
 بر حسب سهم که از دست قارب اولی و عطفه این است که قارب بر سر سهم است
 عطفه و عطفه بر سر سهم است و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد او کرده باشد
 خود را که کرده باشد که قارب عطفه را در بر نصهر لازم است بر قارب که کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد
 چنانچه عطفه بر سر سهم است بر عطفه اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 بر عطفه عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد
 چنانچه عطفه بر سر سهم است بر عطفه اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 بر عطفه عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد

بنزد او از آن عطفه که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد
 چنانچه عطفه بر سر سهم است بر عطفه اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 بر عطفه عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد
 چنانچه عطفه بر سر سهم است بر عطفه اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 بر عطفه عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد
 چنانچه عطفه بر سر سهم است بر عطفه اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 بر عطفه عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد
 چنانچه عطفه بر سر سهم است بر عطفه اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 بر عطفه عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا و عطفه بر سر سهم است که قارب قصد معنوی کرده باشد
 معنای عطفه که با عطفه بر سر سهم است که قارب اصلا قصد معنوی کرده باشد

صدا بقایانده اند با خبران و هم حال آنکه فضا را در دست گرفته است که همان دو دارد
و مثل آنکه داشت نه آنکه می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
بشکست که می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
که فضا را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
پس فضا را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
مرا از ایند و اگر عوایدی باشد خواجه در سال اول تر که را بسیار ده خوش می کند و
پدر را و دو مادر را و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
قسم می کند که هر دو را و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
علمی از او احادیث بسیار دارد و در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
آن از آنکه در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
فضل نیز در سال دوم در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
فرض می کنند و در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
آنچه فضا را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
مثلا که مادر را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
سکس دیگر می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و مثل آنکه مادر را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
مادر را از آنکه فضا را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را

مادر

نصف است که در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
آرامی قسم می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
که می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و باز در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
سکس دیگر می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
مادر را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
قسم می کند که هر دو را و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و جارت حضرت می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
نصف است و مادر را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و هر که از او را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
یکس از آنکه فضا را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
که هر که از او را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
حال فضا را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
میت و مادر را در دست گرفته است و می تواند بود و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را
و در مادر و یک ظاهر مادر و پدر و تر که را

نه برادر مادر از برادران که اگر در حال زوج می باشد نقصان برخواهد مادر و پدر را یافته
 پس زبانی از خود به دو تن حاضر احادیث این معصومین صلوات الله علیهم و
 اگر برادر مادر خواهد بود بر سر شانه فرزند اول بر سر است و دو نفر دوم نصف قدر
 ثلث باقی خلافت که با آن خصوصیت خواهد بود بر سریت باید در برابر مادر
 اصح احوال آنست که اگر زوج بود نقصان تا و مادر یافت پس فاضل تر از
 باشد و نیز هر حال که در مجرای اسلام مجرای حق حال میسر که از پدر خواهد بود
 و پدر خواهد مادر باشد و پس امام علیه السلام فرمود که هر کدام مادر را بگوید
 سبقت و بانی از پدر خواهد بود بر سریت و ظاهر است که ایشان در برادر
 مادر خود هر که بر سر خواهد مادر را بر سر باشد و بر سر و بر سر هر سه
 میسر و تقیما بر سر است حکم صحیح خواهد داشت و اجاعت بر آنکه فرزند
 نیست میان خود مادر و برادر مادر پس حکم هر یک از آنکه و آن کان
همه بر مادر باشد و اگر مادر را بعد از خود برادر کان هم چنانکه صاحب
فرزند کان اکثر از مادر باشد و اگر مادر را بعد از خود برادر کان هم چنانکه صاحب
اذا اختلفوا بالفضل کان لأمه من حصة الاثنتین و اقربا الام بصولي
 حصصه بالسر بهرگاه که بعضی از دهنه صاحب فرزند باشند و بعضی نباشند
 از بابیک و فرزند خود میگرد و باقی آنها که صاحب فرزند نباشند مثلا
 اگر فرزند پدر و مادر و زن و پسران باشند هر یک از مادر و پدر و فرزند خود

میگرد که آن سدی است و زن و فرزند خود که اگر آن سدی است و بانی از
 بر سر است که صاحب فرزند باشد و اگر هم یک صاحب فرزند نباشند چنانچه
 و از آن پسران باشند و پس با برادران پدر و برادران مادر و برادران
 میگرد پس اگر جدا است هم یکی یک صاحب فرزند باشد و زن و پسران یا
 خواهد آن پس همه را یک باشد با همه فرزند باشند در حصص یک نزد
 همه فرزندان مادر اگر بعضی از آنکه بعضی نباشند که در حصص
 نه اند و فرزندان پدر و اولاد ایشان دو مثل نباشند هر که چنانچه
 بر دو مثل و هر یک که برادر پدر و برادر مادر و دو مثل خواهد بود و دو مثل که بعد
 برادر و دو مثل جد پدر و زن و پسران بخلاف فرزندان مادر که خواهر و برادر
 هر که و جد و برادر مثل جد و برادر و برادر مثل خواهر و برادر زن و شوهر
 و تفصیل این بحث آنست که هرگاه که از میت برادران و خواهران و جد و
 ثلث مال از برادر مادر و خواهر مادر و جد و جد و مادر است که بر سریت
 با هم بخش کنند و پسران دیگر از برادر و خواهر مادر و پدر و جد و جد و برادر
 دو مثل مثل نباشند و جد مثل برادر هر که و جد مثل خواهر و با وجود مثل
 برادر مادر و پدر و مادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر
 برادر و برادر و مادر و خواهر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر
 خواهر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر و برادر

و خواجه بنام او اولاد ایشان باشند آن حصه را در خواهر میگیرند و جد و جده
اصلاً با حق او شایسته نیستند و اگر جد و جده بخواهند بر جد و جده و مادر
ایشان حصه بکشند میگیرند و اگر داشت همه جد و جده بر یکدیگر حق دارند
که جد مادر را بنشیند و با جد پدر را و بعضی گفته اند که جد مادر بر جد پدر است
و واضح است چه جد مادر را حصه مادر میگیرد و آن ملک است به سکن و اگر وراثت
بیت عم و خاله و خاله باشند ملک از خاله و خاله است پس اگر در
وراثت یک آن باشند بیویت قسمی کنند و الا خاله یا خاله مادر بر ملک است
مگر نه اگر زاده از یکی باشند و اگر سکن ملک و با قریب از خاله و خاله پدر
و مادر و با جد و پسران خاله پدر و خاله پدر بر یکدیگر و دو ملک مال از
عم و عم است پس اگر در وراثت یک آن باشند عم را دو ملک است و اگر مختلف
باشند ملک طایف از عم و عم مادر است با بیویت و طایف از عم و عم پدر و
مادر را دو ملک است و بر اصحاب خلاف است آن اولاد اولاد با جد و
حصه بکشند یا نه از هر موقوفی هم او بموقوف تمام اولاد و اولاد فریب از هر
مجا علیهم السلام است و ظاهر از ظاهر القرآن عکس هر گاه که وراثت بیت پدر
دختر و دختر بر یکدیگر گرفته اند که هر دختر حصه دختر میگیرد که ملک است
و دختر هر حصه بر دو ملک است و عم و عم پدر و پسران از هر یک حصه بکشند
بنابر آنکه اولاد اولاد را آن شخص میتوان گفت و حق تعالی و فرموده که

با اولاد پدر و مادر و دختر هر یک باید داد و دلیل بر آنکه اولاد اولاد اولاد اند
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده که هر باره امام حسن و امام حسین علیهما السلام
که پسران و دختران پسران این مرد و دختران و خاله و خاله ایشان و اولاد و دختر و پسر
و پسران و دختران و پسران و دختران و پسران و دختران و پسران و دختران و پسران و دختران
آن از لفظ اولاد و انساب و نبات و نظایر آن و اگر گفته اند که هر یک از اینها
دختر و دختر و جده است بر لفظ قرآن و فرموده که هر یک از اینها
و نبات و لفظ فرموده که نبات نبات و پسر و دختر و عام اولاد و اولاد
ایم اولاد نام و اصحاب آن میگویند و اولاد دختر و پسر و پسر و دختر و پسر و دختر
اگر گفته اند که اولاد اولاد حصه اولاد که گفته اند دختر و دختر و دختر
و دختر هر حصه بر یکدیگر است رسید که امام حسن صادق ع فرموده که دختر آن
دختر تمام تمام دختر است که هر یک را در حق بنشیند و وراثت غیر ایشان بنشیند
و امام حسن کلمه فرموده که دختران پسران تمام پسران که هر یک را هر یک و
وراثت غیر ایشان بنشیند و پسران از لفظ تمام تمام آن هستند که هر یک از ایشان
باشند و حصه ایشان بکشند و لفظی اما لفظ حصه صحیح است و در بعضی
و این بحث محل اختلاف است و جانب علم الهدی و نسبت و اما اولاد برادر و
اولاد خواهر و اولاد عم و خاله و خاله آنها با تمام حصه بر آن یا مادر یا
خود میگیرند چنانچه اولاد عم حصه عم و اولاد عم حصه عم میگیرند اگر چه از عم دختر

مختلفین و بعضی متعلقان و بعضی منتهی الامور و بعضی مطلقه لایعین
بعضی هم سهام الخط و بعضی اصل الزم و بعضی البالی من المنتهی الامور است را
زیاده از یک دل بیک فرض دل که نسبت از نسبت و اولد یا شری و غیره اگر در
اولد یا شری منتهی می شود میان این با سوبه که امکان زمان مختلف احوال باشند
چنانچه بعضی منتهی معلوم باشند که مطلقه شده اند و در باقی که مطلقه مانده و معلوم
نماند که کدام است پس اگر سوبه مطلقه نسبت حصه خود را از اصل فرض کرده
آنچه می ماند نسبت باید که میان باقر زمان که منتهی حالند با سوبه مثلا اگر کسی را
چهار دن یا شری نسبت و فاطمه و حجه و حمیم و یک اطلاق داد و خود وفات کرد
و بعد از آن منتهی شد که آیا مطلقه حجه است یا حمیم و غیره نسبت که نسبت فاطمه
مطلقه منتهی شد پس هر یک از نسبت و فاطمه نسبت فقیه یا نسبت به سوبه و نسبت
باقر و حجه و حمیم یا حصص محسوس می کنند و بعضی از آنها گفته اند که قرعه باید کرد
میان حجه و حمیم اگر مطلقه بر دل آمده بود و سمانه و در نسبت باقری مانده دام
اولد حصصی به نسبت دل و باقی آن مختلف غیر اینها نسبت اولد و سوبه نسبت
الباقی منتهی می شود آن گاه آنها دینا نسبت می شود و اولد باقی آن گاه اطلاق کرد و حجه و حمیم
صحب علیضا آنها باقی است اولد و اولد نسبت نسبت علیضا و اولد نسبت نسبت آنها باقی است
فی الحال هر گاه که کسی بخیر خود نزدیک کند و اولد و اولد و اولد حاصل شود آن گاه که در
ام و اولد آن شخص گویند و با دام که روزی و درجات با شری هم و اولد یا شری

اولد

و اگر روزی منتهی از هر یک و سوبه هم و اولد یا شری و اگر سوبه بر غیر آن حصه فرض است
از ام و اولد که اولد می شود و اگر حصه فرض از کل را زیاد از تمام نسبت ام و اولد یا شری
تمام او از آن می شود و روزی را از نسبت حصه نسبت از نسبت ام و اولد یا شری می دهند
و اگر زیاد یا شری با ام که سوبه در ام و اولد یا شری آنچه نسبت روزی نسبت از ام و اولد را داد
می شود و آن ام و اولد یا شری که ام که کار کند و تمام نسبت خود را با سوبه و اولد
عقل خود به حصه و اگر کسی که سوبه در ام و اولد یا شری به سوبه و اولد یا شری
ام و اولد را داد و سوبه و وفات کند آن فرزند به سوبه او را سوبه او و سوبه ام و اولد را داد
می شود با تمام و اگر آن فرزند طبعی باشد که کار کند تا بالغ شود بعد از آن او را اجبار
کنند تا به سوبه او را سوبه دهد و اگر کسی از غیر سوبه در ام و اولد را سوبه و اولد را سوبه
دین که به سوبه است و این قول شیخ ابو حنیفه نسبت به سوبه و اولد و اولد و سوبه که
از ام و اولد و سوبه و سوبه که سوبه در سوبه و اولد و اولد و سوبه که سوبه در سوبه
هر یک در ام و اولد و سوبه که سوبه در سوبه و اولد و اولد و سوبه که سوبه در سوبه
او که سوبه نسبت ام و اولد را از سوبه است و اگر سوبه و سوبه می باید کرد تا بالغ شود و سوبه
او را اجبار کنند و اولد نسبت مادر و اگر سوبه سوبه در ام و اولد را سوبه و اولد را سوبه
بعضی سوبه سوبه سوبه که سوبه در سوبه و اولد و اولد و سوبه که سوبه در سوبه
در ام و اولد و سوبه که سوبه در سوبه و اولد و اولد و سوبه که سوبه در سوبه
سوبه او را باید کرد و اولد نسبت زرا که سوبه سوبه که سوبه در سوبه و اولد و اولد و سوبه

دهانه

فرموده اند که هر کس بکوشد و داند و دلیر حاصل کند و بهایار او باشد و مال او
غایب باشد که بهایار او را آن مال توان داد و اگر را بد فروخت و بهایار او را داد
کرد و در عین موضع توان فروخت و سخت محبوب الان الکبر سیف است و
خاتم عالم را او حبست الله که ذات علیم نصیر یاقیم و هو الله جل جلاله است
که ششمین را و مصحف او و اکثر و بهایار او را او دهنده باشد و بهر زیاده
او بدهند و با حیطه نزدیک است که بهایار او بهر زیاده او دهنده و از جمله حیف
او دارند نه که او را بهایار ندانند یا بهر زیاده او را نرسد بهر زیاده و علامه
در تحقیق توفیق کرده بسیار که ظاهر و آن نتیجه او احادیث و دلائل مستحکم و آنکه
او لا اله الا الله و قدر باری را که بکشد و بیزد و آیات از انبیا علیهم السلام او دهنده
که آنرا اجاسی را بهر زیاده او بدی و میان ظلم قرآن او در آیات با آن
کرد و آنرا آن اجاسی را دهنده و گفت اینها را او حیف او دهنده و اکثر
خبرها گفته اند که آنرا اجاسی را او حبست و او دهنده و از جمله حیف او است و
چهارم سیده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که هر کس که هر مردی که زیاده او
شماره او و محقق او و اکثر او را او دهنده و آنرا علیهم السلام مقبول است که همان که از دست
شخص و صلاح یا بماند او بهر زیاده او را او اجنبی است که بهر زیاده او و در دست
امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که هر کس که هر مردی را او دهنده و آنرا از دست او بهایار
بدان او و اصل او را بهر زیاده او دهنده و اکثر او سیده و اکثر

ترک تحصیل شد در اجناس در آن حال محدود نه حصه از آن اجناس میگویند تا از دست
برآوردند از آنکه صورت مجرم مانند و مجرم مجرم مانند نظر از دولت اما اگر
از حوائط نگردد و بدست بانه خلاف آیات و احادیث و اجابت و اقصیه
بسیار تر از آن است این اجناس را نیز در خصوص اموالی اجناس اشکالات جمعی
روایات و اخبار اخصاص میکند و از آن جهت که خلاف اصول و طهارت است
و اگر نیز ترک متعدد باشد در اخصاص اشکالات و اگر شافعی فایده جمعا
و اگر آن اجناس متعدد باشد از این که هر یک یک صحیفه باید داده
در نه در تغییر و اخبار و از نه و سیاب بدل و تمام باید داده و از آنکه شافعی
احادیث و مخطوطات و اقصیه و باقی اجناس مخطوطه و اگر است کتاب اتمام
آنچه و بعد از فقه کتاب بسند التکرار از آن کتاب است و اگر از آن کتاب
بیکر دست است که او را که بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند
فقه طاهر و اتمام میگویند و تحقیق آن حکم بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند
از سند یک و او را دست است که بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند
سخن است که بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند
نموده و هر کتابی که از آن بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند
یا بعد و اگر از قبل او باشد سند یک که بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند
اولاد و در آن وجه نیست و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند و بعد بداند

پس اگر برادران باشند میت را با دشت مال میگرد و بعد دشت و مادر سر میبرد
چند وجهه مادر را و بعد از آن سر میبرد و بعد پدر را و اگر چند نفر باشد
نهایتا باینجه حکم حکم خود است و اگر برادرانی باشند مادر را از هر که سر است
و بعد از آن سر میبرد و مادر را اطعام چند وجهه مادر میبرد کرد و بعد از اطعام خود
چند وجهه سر است و اگر میت زن باشد و دارش او را باین و زوج باشند و اگر
اصلا نباشند و برادران نباشند و جد است و جد و جد باشد و لکف مال است
و سوره را نصف و بعد از آن سر میبرد و مادر را اطعام چند وجهه مادر میبرد کرد و بعد از
نهایتا که جد را زیاده از سر میبرد و اگر میت زن باشد و سر میبرد که از تمام
خبر صادق و طاعت کمال رسیده که در خبر نموده و مادر میزند است تمام خبر خود
که او را سر میبرد و بعد از آن سر میبرد که تمام خبر نموده که حضرت خضر صلی الله علیه و آله
اطعام کرده است چند را سر میبرد و از این خبر نموده که بعد از خبر حضرت
رسول از پدر سر میبرد و بعد از آن سر میبرد و بعد از آن سر میبرد و بعد از آن سر میبرد
و بعد از آن سر میبرد و بعد از آن سر میبرد و بعد از آن سر میبرد و بعد از آن سر میبرد
از قضا این اطعام را واجب است و اگر میت زن باشد و لکف مال است و اگر میت زن باشد
بیم میوه او نصف و لکف مال است و اگر میت زن باشد و لکف مال است و اگر میت زن باشد
باشند و اصل میت و حیات او معلوم نباشد و اگر میت زن باشد و لکف مال است و اگر میت زن باشد
میان فادان او بلکه باید که تا خبر شود با انقدر زمان بگذرد که خبر غالب شود

و اگر

استصحاب

که از خبر نموده در حال مال او را بر جگر کاردان او قتل بود در وقت قسم که در خبر
هر که غایب بود و خبر حیات و موت او معلوم نباشد این حال دارد و این خبر است
و اگر میت زن باشد و لکف مال است و اگر میت زن باشد و لکف مال است و اگر میت زن باشد
کودنه یا خبر مال از خبر حکم استصحاب حال سر را دم که بعد از موت و مال او را
به بکران عنوان داده خبر حیات او را که در این خبر است که از تمام خبر رسیده که خبر حیات
شده و خبر او در دم دیگر خبر خبر حیات حقی را طلب میکند و اگر خبر داده
کودنه است یا نه و دارش او را بر جگر باید تمام عمر خود که با طلب باید کرد و سر طاهر
شد که تا طلب فایده و اما احوال فایده است طلب باید که در وقت تقسیم شود یا
خطا نیست یا نشود در طلب احوال فایده است پس قسمت را که باید کرد و او طلب
از این خبر است و لا بعد از خبر و قول دیگر است که چهار سال خبر باید کرد اگر حیات او
خطا نیست پس خبر باید کرد و اگر اصلا خبر او ظاهر نشود بعد از چهار سال مال او را قسمت
باید کرد و برادران او را در صدق و سید خبر و سید خبر و سید خبر و سید خبر و سید خبر
ده سال خبر باید کرد و بعد از آن اگر خبر ظاهر نشود و اگر او را در صدق و سید خبر و سید خبر
بیم رسیده که حیات او را که خبر کمال کرد از آن خبر حیات که در آن را خانه بود و او را
پس و خبر او پس خبر غایب شدن خبر و در خبر خبر کرد که با خبر در خانه و او را
بود و خبر خبر او را خانه فروخت و خبر خبر او را خانه و در خبر خبر او را خانه
و از خبر خبر آن کرامت دارد و لکف مال است و خبر خبر خبر تمام عمر

برسد که چنانکه است که فایده کند بسیار سال است امام هم فرمود که تاده
سال استوار او یکشنبه بعد از آن که خواهد بود آن حد را کنیم که بعد از ده سال
فرمان آن حد حاصل شود امام هم فرمود که بی پس آن روایت که اصح روایت
در آنست که ده سال صبر باید کرد و از آنست که چنانچه در حال حاضر و
کافی نیست مگر در تأخیر هم معلوم شود و آنانی که معلوم که آنست و آنست و
علمی و خبری حکم که آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست
الباقی و غیره که آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست
مهر و غیره و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست
الاحیاء که هرگاه که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
سیان خردن ایشان شود که معلوم که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
رد و او را از او مرثیه خواهد بود و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
و اگر معلوم نباشد که او را مرثیه دهد و او را که مرثیه دهد و او را که مرثیه دهد و او را که مرثیه دهد
یا خانه برایشان دهند شود و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
کلی را او را فرزند کند که مرثیه است و دیگر فرزند آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
میدهند او را و از او منتقل شود و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
مرد فرزند کرده بود زنده است و اگر زنده فرزند کرده بود مرد است باز
مال موجود او را بعد از آنکه در حال حیات است آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که

و غیره

میان قسمت کند و یکی از ده آنست که او را زنده فرزند کرده ایم و آنست که چنانکه که
میشود منتقل شود و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
شوند و بعد از این هر که مرثیه فرزند کردیم که مرثیه دهد و آنست که چنانکه که
پس نصف مال او را به فرزند مرد و نصف دیگر آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
میشود به هر دو فرزند و هر یک که مرثیه دهد و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
داشتند از پدر خواهد بود و از منتقل شود به هر دو فرزند و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
از پدر او در خواهر خواهد بود و در عیال و فقیران و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
و بعد از این معلوم می شود که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
هرگاه که فرزند فرزند کند یا خانه برایشان فرزند کند و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
امام هم فرمود که هر که از منتقل میراث مرد و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
خیر است و به هر یک رسیده که امام خیر صادق هم فرمود که چنانکه که و آنست که چنانکه که
فرزند او را از مرثیه باید داد از مال سوخته و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
باید داد و به هر یک رسیده که امام هم فرمود که چنانکه که و آنست که چنانکه که
کرد و هر دو را که معلوم بود که او را که مرثیه دهد و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
سند هر دو است دیگر منتقل و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
فرزند او را که مرثیه دهد و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که
آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که و آنست که چنانکه که

و آید تا بر فایده ایست یا بعضی نقص است و اقوی آنست که صواب و بعضی نیست
چرا که از ادب و وجوب هم نیست و بلکه هم نیست و که تقدم است و نیست و
صواب نیز نیست و تفاوت ها و در بعضی هم عطف با ذیل است
المستخرج و بعضی الاستحسان و الاستصحاب و تقدم الاستصحاب و بعضی
فرموده است تفاوت است و بعضی است و بعضی است و بعضی است و بعضی است
مرات بهر آنکه از مال صحت و دیگر آنکه از مال صحت است و بعضی است و بعضی است
شیخ مفید و سلاطین است که هر یک از ایشان از دیگر مرآت هم در مطلقا
از مال صحت و در حال صحت و در حال صحت است که از ادب است و باو
رسیده و امیر و بعضی است که مرآت و در هر یک بود که مال صحت و مال
زاد که لازم میشود که این تفاوت را الی غیر التامیه اعتبار کرد و اینها است مثلا
هرگاه که در و غیر هم عرف شود و بعد از آن و غیر هم را هم بر سر بنا بر قول
اول و بعضی است که مال صحت و مال صحت است و بعضی است که از مال صحت
مستخرج میشود و آنست که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت
بر در حال صحت و باو و بعضی است که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت
و بنا بر قول دوم و بعضی است که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت
و بعضی است که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت
بهتر رسیده و ظاهر است که بعضی است که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت

که اصل او غیر علیه السلام در باب توکل بر ایمان غیر منزه مرآت از یکدیگر گرفته نموده اند
که مرآت هم از مال صحت و بعضی است که از مال صحت و بعضی است که از مال صحت
هماد و ظاهر مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
بهر آنکه مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
این و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
بنا بر دیگر مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
که مال از ادب است که از مال صحت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
هم رسیده و اینها است که در بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
مال و در بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
که در مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
که است و اگر که مال صحت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
بهر آنکه مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
تقدم است و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت
مالی که اینها است که از مال صحت و بعضی مرآت و بعضی مرآت و بعضی مرآت

و حیت بر سر نهادن این حقیر برات بعد از وصیت و بعد از این است اظهار آن است
که خلق و حیت مردم بر حیات پس وصیت در زمانه از وقت کلام کرده و قبل از
وفات اجازه دهند آن حقیر مردم بر حیات بکنند پس در وقت وصیت آن است در
تفریق نتوانند کرد و چون در حق این است آن حیات حیات و در زمانه
و نیز در وصیت در زمانه بر حیات حق و در وقت است و چون اجازه دارند آن حق
فانی و ساقط شد باز خود کردن آن و خلاف است و دلیل بر این است و
نیز مال حق موهبت است اگر در دو اینجا موهبت وصیت کرده و وراثت اجازه دارد
پس قرار بر دیگر سبک کردن یا غیر و نیز وصیت رسیده که رسیده از امام جمعی
که در موهبت کرده و در آن حاضر بوده اند و اجازه داده اند و چون آن موهبت
وصیت کرده اند از اجازه خود برگشته اند آیا این را موهبت یا از امام جمعی
که این را موهبت کرده و وصیت بر این نام شده و موهبت شده اند و این در حال
حیات موهبت و موهبت این احادیث دیگر و آنچه شده و آنچه موهبت بر موهبت خود
دیده که موهبت کرده و در حال حیات موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
اعتبار نخواهد داشت و این موهبت است چه در این اجازه بر موهبت موهبت موهبت
که در موهبت موهبت در اجازه دارد و موهبت و موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
و وراثت باشد و موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
زیر بر موهبت اجازه امام موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت

ماده

نکرده اند و بر آنکه از امام جمعی موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
اصلا نتوانستند حال را وصیت فرموده که وصیت کنند و این موهبت موهبت موهبت
و موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
این موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
در و وراثت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
که موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
امام جمعی پس از آن امام در موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
که موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
اللا موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
و وراثت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
کام و وراثت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
که موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
که موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
خلاف است موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
او را با موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
خواه موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت
برابر موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت

جایزه

مگر آنکه صدق باشد که از آنجا خبری باشد و نیز شرط دانسته و صدق بکار می آید
ناشته و ابو الصلاح نیز آنچه گفته است که در صدق بار کافیه باشد نیز گفته
که صدق منسوب به کاشی صدق واجب بکار می آید و در ظاهر آنکه از صدق
بزرگتر باشد که صدق واجب از هم مولد الطوب باشد که آنکه از صدق آن داد
و این از این نیز صدق بار کافیه واجب دانسته مطلقا از بار آنکه احسان و
عظیم است بعد از موت و نیست و در شرطیت و علام و در مختلف
و صدق بار کافیه صحیح دانسته خواهد بود و خواهی در بار اول صحیح
ناشته اول بار صدق عظیم است و در حال احسان بکار می آید و آن داد
پس بعد از وفات نیز توانی جمع فرقی ظاهر نیست و دوم بنا بر آنکه کافیه
در اولان نیست چه که کمال او بر وجهی است که مال علی مایه کرده و واجب
که از پس دهد پس اگر صدق لازم بود واجب بود و اگر با و دهد و
حال آنکه دفع مال کافیه از جایز نیست و این فقر را بکار می آید که قول آن که از پس
اصحت چه صدق بکار می آید و در شرطیت نیست و در شرطیت جایز نیست
بود بنا بر عدم و در حضرت سالت علی علیه السلام که از آنکه صدق و علم آنکه سر
مسلطین علی اموالهم نیز می آید و لازم است که بر طوطی عمل کند و در کمال
بر مال خود مسلطند که تصرف کنند و این توانی و نیز روایت کرده که محمد بن
مسلم که از آنکه علیهم السلام در باره هر دو صدق کرده که مال او را در راه خدا

صرف کند و زود آنکه برسد با کسی که صدق بار او کرده اگر کافیه باشد
بجای آن که صدق و زود که غرض از آنکه صدق با همه غایب باشد علی الذی سجد و بعد از
بند بر و لغیر و صدق کند بعد از آنکه صدق باشد پس چنین که گفته و هر که از صدق
که صدق بکار کرده و محمد بن زین روایت کافیه مطلقا و آن صدق معلوم شود و در صدق
بر بار کافیه صحیح و آنکه مال علی را صدق است و آنکه صدق بکار کرده و صدق
بر بار کافیه صحیح و آنکه مال علی را صدق است و آنکه صدق بکار کرده و صدق
تواند که کمالی کافیه دانسته و صدق که صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق
که صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق
باطل باشد چه که کافیه صدق و صدق نه محض و در صدق بکار کرده و صدق بکار کرده
باشد و خواهد که صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده
و هر چه در صدق و معاملات دلیل بر آن صدق نیست و در صدق بکار کرده و صدق بکار کرده
و این بر صدق است چنانچه در عمل احوال و در باقی و الموهبه از کمالی صدق
معنی او سهام کمالی از آنکه صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده
نقص الوارثه بصفات الی سهام جمع الوارثه و لغیر و بقیه الی مع المصلحان و کمال
مع زیاد و اولی و ثانی و غیره و بقیه الی سهام جمع الی کمال و صدق بکار کرده و صدق
مع بقیه الی سهام جمع الی کمال و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده
باری که از آنکه صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده و صدق بکار کرده

[illegible][illegible]

همانکه از زوج و سیم لای الت و ادیم عن الت لای یصلو ما الی غیر
بلغ نصفه لای الاکس و غیره و بکذا ایما را در محرمات یافته و از و بعد بر
و خاتم بر سر کس برادر مادر باشد و اگر بعد از آن جد بر سر فوت شده باشد
از قبیله و از و در هر سر باشد که همان خواهم بر سر فوت است و در هر سر باشد
و زوج پس بر سر فوت اول آن حصه شود سه از اربابان مادر و چهار از جد و دو
از خواهم بر سر و اگر جد را به دست چهار حصه بر یاد کرد سه زوج و چهار
و در هر را که خواهم بر سر فوت است و هفت بر دختر و هفت و چهار
شش شتر چهار است که آن حصه جد و ده شش در نه ضرب کردی بجای و چهار
حاصل شد آن است و چهار شود و و در و او مقسم شود که شش
یک از و فاتی یافته از سیم و زوج و مادر پس از نصف برات او نهاد و دو
باید از زوج و و از ده از مادر و مقدر هم بر را از شش از شش یک شتر و فاتی
یافت از و هم و در هر پس از نصف برات او بخت و پنج میان هفت شش
بخ را در نهاد و و ضرب کردیم حصه و نصف حاصل شد آن مطابقت
چون حصه بر ازان باشد و پنج میشود و او پنج متراست سه و چهار ازان هم بر را
و مقدر و دختر را و اگر در شش از قبیله و فاتی باید ازان بر پس همان حصه
او که است برایشان قسمت بر باید همان الفاتی و اگر مادر بر سر فاتی
از و بر و دو هم و دو دختر پس از نصف برات او منقسم شود و هفت و ده

الحی

که حصه است بر یک است در بر است که دوست در نهاد و و ضرب کردیم
صد و چهار و چهار حاصل شد آن است لای الت و انزل بر کات المجد و غیر
و هر چه حکم قدیم باشد و در الت بعضی بعضی بر فوت کل واحد هم و لای الت
و و در هر سر شش بر کات لای الت و مرعیه و الت لای الت در هر لای الت و لای الت
نور و شش لای الت و شش لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت
کل واحد هم شش بر کات لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت
سهان و کل واحد لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت
سهان و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت
علا و ان اردنا لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت و لای الت

بر است از سیم و زوج و مادر پس از نصف برات او نهاد و دو
باید از زوج و و از ده از مادر و مقدر هم بر را از شش از شش یک شتر و فاتی
یافت از و هم و در هر پس از نصف برات او بخت و پنج میان هفت شش
بخ را در نهاد و و ضرب کردیم حصه و نصف حاصل شد آن مطابقت
چون حصه بر ازان باشد و پنج میشود و او پنج متراست سه و چهار ازان هم بر را
و مقدر و دختر را و اگر در شش از قبیله و فاتی باید ازان بر پس همان حصه
او که است برایشان قسمت بر باید همان الفاتی و اگر مادر بر سر فاتی
از و بر و دو هم و دو دختر پس از نصف برات او منقسم شود و هفت و ده

و ترا و قسم میشود و در دوازده دو برادر مادر را از یک حصه او قسم است و پس از
 برادر پدر را پنج حصه از ایشان مشعل میشود به برادر مادر ایشان مثلاً از ترک زید حصه
 برادر مادر او است و پنج حصه عدا و از برادر مادر مشعل میشود پنج حصه که از او
 برادر مادر او مشعل میشود و نیز یکی ترک عدا و یک حصه می باشد که در او
 مشعل میشود و دیگر از برادر مادر او یک حصه و در ترک از آن زید حاصل کرده بودیم
 یا هم برایشان را از پنج و پنج را از زید است و زید را از پنج و پس از آن هر یک
 دختر فاطمه و دیگر از حصه زید را برادر زید و زینب را برادر او و چهار حصه
 شود هر یک فرض کردیم که از آن زید و فاطمه که پس از او است می باید برود و
 و چون زینب را از آن زید و فاطمه که بعد از آن است می باید و چهار و یک را
 هم دختر را یکی و عددی که او را می باشد است و او را پنج باقی می ماند و
 از آن چهار زینب را است و از او مشعل میشود به برادر او چهار حصه است
 و از او پس مشعل میشود و چون او باقی به برادر او که بر زینب باقی و چهار
 و پنج است و چهار که پنج را زینب از نصف هر یک است نصف چهار را
 سه و دو فرض کردیم گفت و چهار حصه از آن است و پس از آن
 از آن زید او و باقی چهار حصه را از آن است و دیگر از آن چهار حصه
 نصف آن که است زید او را و باقی چهار حصه را و دیگر فاطمه را و آن
 تمام مشعل میشود یکی و پس بر زینب از ترک زید پنج حصه باقی است

و چهار حصه است و چون او است و است و چون او است و است و چون او است و است
 زینب و فاطمه باقی است و است و است و است و است و است و است و است و است
 برادر او و است و است و است و است و است و است و است و است و است و است
 چهار حصه فاطمه و حصه زید مشعل میشود به برادر او و از حصه او بر زید
 او سه و پنج که او از حصه زید و فاطمه و است و است و است و است و است
 یک را او مشعل میشود و چون او است و است و است و است و است و است و است
 کردیم و او مشعل شد از آن است و چهار حصه زید است مشعل به برادر او شد
 و پس از آن است و بر زینب میشود سه و یک و فاطمه و باقی فاطمه و حصه
 و است مشعل میشود و چون او است و است و است و است و است و است و است
 و فاطمه باقی ترک او مشعل میشود و در دوازده سه و چون او را چهار زینب را و پنج را
 و چهار زینب به برادر او مشعل میشود و چون او است و است و است و است و است
 که او فاطمه و فاطمه و است و است و است و است و است و است و است و است
 به برادر او مشعل میشود و حصه زید به برادر او باقی و است و است و است
 باقی ترک او و پس از آن قسم میشود و چون او را و دو زینب را و به برادر او است
 می باید و یکی زید را و به برادر او مشعل میشود مثلاً دیگر دو برادر پدر و مادر چهار
 پدر و مادر و جد پدر یعنی ما بعد از آن و از جد برادر و خواهر پدر برادر
 و از برادر آن و خواهر و یک برادر مادر پس از او است جد و هر یک را او

منقسم شود بر پنج برادر را دو حصه و از ایشان منقسم میشود و از ترک جمیع برادر
و خواهر او غیر سیزده را که با وجود اولاد اولاد اخوه و اخوات محرمه و موت
هر را که در کار و غیره گنیم ترک او بر پنج بخش میشود و دو حصه را و آن بر دوازده حصه
منقسم میشود پس بر پنج ضرب کردیم یا زده شد شش اثنان چهار است چهار
اثنان شش بر برادر حصه منقسم میشود و دو بر خواهر او و شش برادر است و سه
خواهر را و این تمام بر برادر مادر منقسم میشود و مال خواهر بر پنج بخش میشود
چهار دوازده منقسم میشود و پنج برادر او و شش برادر از ازیان منقسم میشود
بر برادر برادر برادر ازیان مثال دیگر زید با اجد که بر پنج است و زینب که دختر
خاله است یعنی با هم دوازده و از زینب مانده و از اجد بر خاله و از زینب بر
پس برگردید دوازده است و برادر تمام و آن الصلاح دختر خاله را سیزده است
و دو حصه را بر پنج است و دیگر مانده آن بر پنج است و برادر تمام که منقسم است دختر
خاله را شش با است پس پنج حصه بر پنج خواهد بود و بر خاله حصه که بر پنج است
منقسم میشود بر پنج خاله او نصف حصه زینب و پنج او منقسم میشود بنا بر آن نصف
و بر خاله و بر اوست و نصف دیگر بر پنج منقسم میشود و اسطر دوازده را که
دار آن دوازده بر اوست و پنج است و پس از این است که چهار است منقسم در پنج با تمام
بر که از است نصف بر پنج و نصف بر دوازده که بر پنج منقسم است که منقسم است یک حصه بر
خاله را و پنج حصه زید را و آن پنج حصه بر منقسم میشود و زید و باقر به بیال

امام تمام کرد چه وارث آن امام است و برادر تمام اثنان شش حصه دو حصه
خاله را است و چهار حصه زید را که از آن منقسم میشود و دو حصه او باقی به بیال
امام و ترک زینب به حصه منقسم و یک زوج را و یک زید را و پنج آن یک زوج زید را
و سه بر یک امام را پس ترک زینب است قسمت بر باید کتاب الزیاده و افضل
الاوقات مثال الاوقات بر منصفه خلف ابوی و دو حصه و این است بیات
و اوقات اجد بر با تمام و غیره و بنا بر ترکها نصفها هر که را که او را حصه را بر پنج
و هر که را که از است و بنا بر ترکها نصفها و آن است و این باب در مسائل الاوقات
که از وارث صادر شود و آن با اوقات بر پنج بر پنج است و موت با اوقات است و اوقات
دیگر اما اوقات بر پنج مثال دیگر آن بیات باید و وارث پدر و مادر و سوم و دو بر و شش
و هر یک و یک از دختران اقرا که که حصه است و بنا بر این در دوازده منصفه مانده پس
افضل ترک منقسم شود بر پنج و چهار زید را که اقل عدد که او را سیزده و پنج با غیره و غیره
و پنج و شش از آن که گفته شد و بر پنج منقسم است و چهار است شش زوج و چهار برادر را
و چهار مادر را و دو بر و یک دختر را و چهار برادر و چهار حصه است و بنا بر این اقرا که که است
حصه او تمام ترک بهمان حصه از این او را باید داد که اگر آن حصه بر پنج زیاد باشد
او را که که او را بر بر خاله نصیب شود باید داد و اگر باید بنابر حصه بر پنج مثال دیگر بنا
زیر که است پنج حصه است یک است و چهار بر آن حصه است و دختر را و از
پنج دیار بنابر با سائر بر پنج او را پنج دیار نصیب پس باید داد و اگر کمتر باشد

تمام حصه در پایه پدر را که برابر آوار او دین زیاده از که خواهد بود و همچنین از که را که
با مساوی او نیز به مراتب خواهد بود و اما الاوار و اوارت بهایم المرقا و الاوار
بجمله اصل المال عدد است و نسبت به نسبت المرقه و غیر اصل المال مساوی است
حلف جی بی و بنسب او و اصل الفین با حق اصل المرقه احد عشر و سهم بقدر
وجود ما از غیر جمیع نصیب آن واحد است و ما از غیر آن نصیب اصل المرقه
و نسبت به نسبت کل این امر عشر و نسبت المرقه احد عشر و نسبت المرقه با واحد قدر
آن الباقی المرقه بقرون بها و بطور تمام حصه منتهی اعطاء المرقه نصیبها
منتهی نصیب اجتمعا اگر چه یکی از دین او و از که خواهد بود که اول از دین تمام حصه
با و میدهد مثلا اگر اوارت طاهر و اوارت او با و اوارت که از دین بیست
و یک تمام حصه خود بید و اگر اوارت که با و یک طهر با و بیست و یک
چنان قسمت باید کرد که از نصیب و اوارت مرقه و آن اوارت و اگر مرقه و اوارت بود
آن حصه از اصل مرقه که فرار از اصل مرقه و اوارت رسد باید که آن حصه منتهی باشد
و اگر دین باید آن حصه را در بیست و یک و بیست و یک بیست و یک و بیست و یک
بهر اوارت که است را در خربت زینب نام و بیست و یک اوارت که اصل
تر که بازده بخش می شود هر چه را ده حصه و در هر یک حصه و اگر دین در بیست
تر که بازده بخش باید که هر چه را ده حصه و در هر یک حصه بیست و یک بیست و یک
و بازده بخش بیست و یک باید که هر چه را ده حصه و در هر یک حصه بیست و یک بیست و یک

عدد اشغال و از ده است هر دو را در بازده ضرب کردیم نصف و شش حاصل کردیم که را
بر آن بخش کردیم هر هر را داد و سهم رسید بر تراز آن سهم زینب خواهد داد و بیست
الباب الحاشی در احتیاج الوصلیه البیعه و امتیازها و اوارت نصیب و اوارت
و سهم هر یک نصیب سهام الوصلیه المال و اصل المال و غیره و بعد از آن سهم منتهی
البیعه که اوارت او و غیره و الا حدیثه الا ربع و السکس با یکم از که مرقه با و غیره و اوارت
سیا و با و از که اربع حصه و الفین و الا احتیاج الا احد السکس و غیره و اوارت
و اوارت مرقه و سهم نصیبها البیعه و سهم غیر البیعه و سهم غیر البیعه و سهم غیر البیعه
و کل این مرقه و اوارت و اوارت نصیب و اوارت و سهم نصیب و سهم غیر البیعه و سهم غیر البیعه
حصه و الا اوارت هر اصل المرقه فان بیست و یک نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب
جز و مرقه و الزینیه و واحد قدر نصیب و الا اوارت هر حاصل المرقه و نصیب
البیعه و بطور اربع الوصلیه و غیره و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب
بیست و یک نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب
الذین و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب
و غیره و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب
مهمه نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب و الا نصیب
مور از اصل مال او پس اول سهمی که اصل مرقه را دست و سهم با و در و سهم
و بعد از آن اوارت و سهم تمام مال او که اوارت خواهد بود و بعد دهام و سهم و سهم و سهم

البیعه

[illegible]

بمنزله ایست که در تمام اورد و در هر یک از اینها که در تمام اورد
عند انوار است و اینها در تمام اورد و در هر یک از اینها که در تمام اورد
الکمال فان کان منزه عن صفات الوجود و لا یحده باطن و لا یتفرع به
فما حاصله اصل الوجود اگر وصیت و امان شود و اینها که در تمام اورد
بماند بعد از آن که از صفات الوجود جدا شده باشد و اینها که در تمام اورد
اوجان بقیه و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
نصف است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
طراوت است که اگر کسی در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
که منسوب به اصل الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
که منسوب به اصل الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
باکم کم از او جدا شود و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
و صفت است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
شده و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
آنها شده باکم کم از او جدا شود و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
باصول الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
از انست آن و صفت طراوت است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
که منسوب به اصل الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد

کرد و از اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
اوجان بقیه و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
از انست آن و صفت طراوت است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
نصف است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
طراوت است که اگر کسی در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
که منسوب به اصل الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
که منسوب به اصل الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
باکم کم از او جدا شود و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
و صفت است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
شده و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
آنها شده باکم کم از او جدا شود و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
باصول الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
از انست آن و صفت طراوت است و اینها که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد
که منسوب به اصل الوجود است که در تمام اورد و اینها که در تمام اورد

و ادب بیکه که نعل از حصه جین که پشت است سیم دارد او است دیباقر
در خن را او است مدس نه ارد اما با خن که سیم بخانه در نصف غنیکت
نصف کشن در پشت غنیک که سیم دارد و ساندن حصه جین از آن سیم
چهار سیم و بعد از هم چهار حصه از آن مشغل میشود و یاد دارد از مشغل میشود
بوزانمان زنده او باقر و خن را خواهد بود و از بوزانمان زنده او مشغل
میشود و آن حصه و ده است و از حصه مادر که کشن سیم است چهار سیم مشغل
بخین میشود و از بوزانمان زنده او که حصه در پشت با حصه پدر و خواهر
پدر و مادر او دهم حصه را یکسهم حصه را یکسهم خواهر را از حصه موسر که است
سهم است مقسم میشود و بر سر و ابرام او یوسف و زینب که عسر او از کرده در ده
موسر بود سهم ابرام او است ایست و از کشن سیم عسر او دهم حصه را
کشن سیم حصه فاکه است سیم از آن مشغل شود و صاحب فریات و یکسهم
بصاحب فریات و کشن سیم حصه فاکه است سهم از ده او است و یکسهم
از آن سهم عید را است و هر دختر از دخرا آن ده و یک سهم از آن حصه سهم
باقر دهم سیم را جز است و یکسهم عم او را اینست بعد از آن سهم را بریز
ختم بر سر او شد ای محمد نه و ادب مهرات الارض و السماء
والعالمه صلواته خاتم السلام و الله المصدق

المتواضعة فوق اللاء فاعلم ان سبب الباطل الكارخ وزوجات وايش وعمر انا
 اب وتلك وايش احاطهم ضرب اربع فوق اثنين وعشرين على اربعة و
 اربع وعشرين واثبت فوق الجا ضرب احدهما فوق اللاء فبق اربعة واثنين واثنين
 ثم ضرب اجمال الزنعة على الف فخرج ثمانية واربع وثمانون واصلح اربع ضرب
 اثنين وعشرين فوق ثلثة واثنين واربعة عشر وستة وثمانين وبعدها اربع
 مواضع الضعف ضرب احدهما فوق اللاء على الملقف اولا وبعدها وثمان
 وثلثون ثم هو في اجمال الزنعة فاصلح بق اربع ضرب ثلثة وثلثين
 للثاني على ثمانية واثنين وثلثين وعشرين داخلها ثمانية الاف في هذه هي الزنعة
 ولا يخرج بعد ذلك ضرب ثمانية واثنين وثلثين في الزنعة مبلغ الف وثمان
 واربعة وثمانون فالخرج في الصورة كل واحد الوجه الخامس الواو اثنى عشر
 عدد من الصور كل واحد اثنى عشر اذ لا التوافق في جميع الاعداد بالجار فلك
 الطويل المذكور ان في الصور اربعة وعشرون في كل واحد اثنين انا واما
 في كل واحد واحد فليس بها عدد اهلها على اهلها في الايام وفرد الطائفة
 ايضا وثلث الف وثمانين زوج في الوجه الحادي عشر وثلثين احاطهم
 واثنين وثمانين ضرب اربع اجمال الزنعة المذكور اذ لا المخرج الى اثنى عشر وثلثة
 واثنين وثمانين ضرب ثلثة اربع اثنين وعشرين فوق ثلثة واربعة وثمانين
 ستة وثمانين واثبت في وجه الباطل ثمانية اجمال اربعة وثمانين
 احدهما فوق اللاء على ثمانية وثلثين ثم ضرب ثلثة اجمال الزنعة على اللاء

[illegible]

ر
عزمت

الخطبة لا يحل منها ولا علام للخطبة وكذا انفسه بخذك وانما يعنى ما مع قرنا
عالمها وانما ذكره الموقر في التواضع كما في التواضعات هذا ما يعنى بقية
الزينة والامعة في كل واحد من اللات والاداجية فليطلب في كل
واحد ان قد سمع في زينة الحناء وبس اهلهم رده هو في زينة مواضع كاد
احد الابوين وخزنا كالي الابوين وخزنا مع عدم الحاجة الى ما ليس مع الحاجة
الى ما احده الابوين ورجع وخزنا ما احده الابوين وزوجه وخزنا كالي
الابوين وزوجه وخزنا مع عدم الحاجة الى ما ليس مع الحاجة الى ما احده الابوين
وزوجه وخزنا ما ليس مع عدم الحاجة الى ما ليس مع عدم الحاجة الى ما ليس مع عدم
اجامار دنا بانه لا بد من الخطبة في كل واحد من
ان يسمع به العالم وبحث لما دله عدم
صدق يوم الدين في كل واحد من
والله اعلم

قد فرغ من رسوبه في الرسالة الفخرية الى الله الطيف احمد بن عبد الرحمن بن محمد
يوم الجمعة الثاني عشر من شهر محرم الحرام سنة ثمان مائة واربعة واربعة
هـ الله عز وجل وراى في الحج بجزيرة خيبر صدق امر المؤمنين واما السعير
فهو من امر المؤمنين من ان يطالب صفات الله وعلامه عليه وعلى اولاده وجعفر

إِنَّ هَذَا لِلْجَنَّةِ الْحَسَنَةِ
وَأَيُّ مَنْ أَضْمَرَ خُلُقًا
وَلَمْ يَزِدْ أَنْ يَمُرْ ذَاهًا
رَبِّكَ يَكُونُ عَمِيدًا صَالِحًا
يَا أَيُّهَا النَّاسُ مِنْ عَمَلٍ رَجَسٍ
وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ مِنْ شَرِّ رَجَسٍ
مَنْ يَطْلُبُ أَنْ يَكُونَ
وَلَوْ أَنَّ فِي الشُّعُوبِ كِبَارًا

لَقَدْ طَافَ عِدَّةٌ بِالْبَيْتِ
فَمِنْ النَّاسِ الْكَلَامُ الْفَاضِلُ
أَقُولُ لِعَبْدِ اللَّهِ الْقَنِينِ
تِلْكَ الْقَوْلُ بِالْمُحَمَّدِ
مَنْ يَكُنْ بِزَيْنِ أَوَّلِ عَصَائِمِ
زَيْدٍ حَمْدًا وَدَقِيقِ الْكَلَامِ
فَجُودٌ وَقَدْ بَلَغَ الْمَرَادَ سَيِّفِي
مَنْ تَبَرَّأَ مِنْ شَيْخِ الْإِسْلَامِ طَالِبِ
يَا مَنْصُوقَ الزَيْنِ فِي زَيْنِ
فَانْزِلْ قِيَارَ بَهَا الْعَزِيزِ
مَنْ يَخُفُّ فِي أَوَّلِ
إِنَّ عَامِدًا هَذَا

١
 المذبح تسلو الارض وادراكه ليعطف اركان
 منها يصل الى المذبح امامه وسوا تحت لحيته المذبح
 بعينها الى ارفق وقيل ان تحتها كوكب
 بل والارض مطلقا ويدفعها فوله وهو
 من اصابت فاضض في مطلوبهم
 اولا سبع باربعين في ارضه
 اولا سبع باربعين في ارضه
 اولا سبع باربعين في ارضه

۳۴۲

کتابخانه
مجلس

کتابخانه
مکتبہ اسلامیہ

بایع شمس بنانج نه در اراز خاں امان بیچ و نه سیاه و نه
عالمی در عمارت امانی در کوه اراز خاں امان بیچ و نه سیاه و نه
در کوه اراز خاں امان بیچ و نه سیاه و نه



